

Zpravodaj Štěpánovska

Vydává Město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu

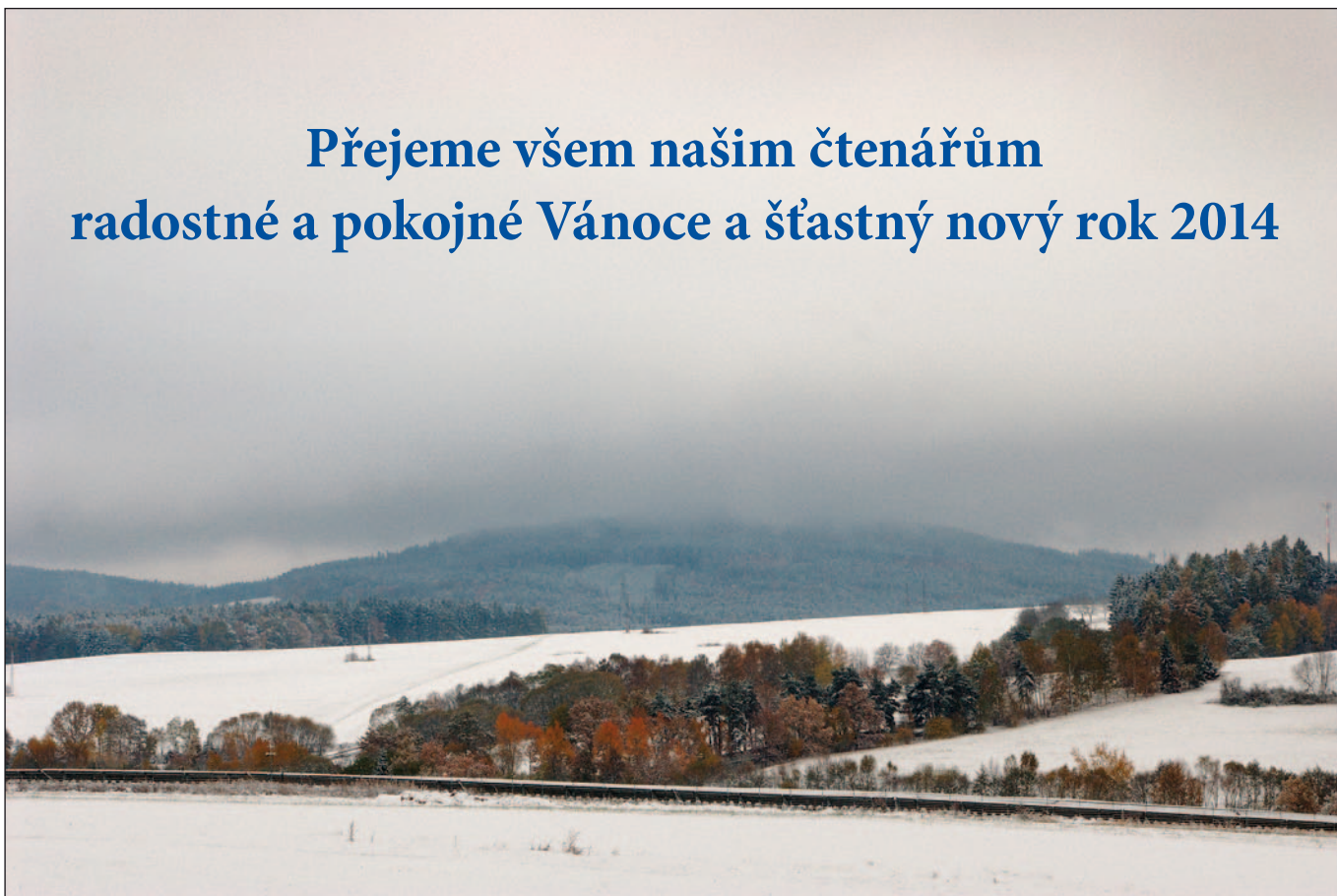
Číslo 6 – prosinec 2013

Ročník 15

Cena 5,- Kč

**Přejeme všem našim čtenářům
radostné a pokojné Vánoce a šťastný nový rok 2014**

Ať si to přiznáváme nebo ne, všichni počítáme. Žijeme v zajetí statistik a různých čísel. Počítáme roky, týdny, dny, hodiny, minuty, vteřiny a jsou obory, v nichž se pracuje se zlomky vteřin. Může se nám z toho zatočit hlava. Počítáme, zda si můžeme dovolit koupit více nebo méně. Prvního prosince tohoto roku začal první adventní nedělí nový církevní rok a zanedlouho skončí rok občanský. Oba jsou vymezeny určitým počtem dní. Občanský má 365 dní, přestupný o den více. Je to málo či mnoho? Mladí lidé léta svého života příliš nepočítají. Pokud končí na –cet, je to ještě dobré. Když je koncovka našich let – sát, už je to signál něčeho závažného. Rok uteče jako voda v potoce, ale co je to proti věčnosti?

Básniřka Helena Kohoutová napsala o tomto období pravdivá slova: „Už temnot přibývá, chladu a mlhy husté, už v polích ticho je a cesty k nim jsou pusté, lze v holých alejích jen vítr slyšet lkát. Čas vděčně rozžehnat se s uplynulým létem, co tam, to nechat být, mít na paměti Betlém a hvězdu Adventu, nezřenou vidět plát“. V jiné básni konstatuje, že „člověk nerad jen se loučí s nadějemi a smutno mu, když rok zas opadá“. Koloběh času nás upozorňuje, že vše se mění před našima očima, střídají se roční období, a každá událost či příhoda v našem životě má svůj čas.

Protože je Advent a blíží se Vánoce, znamená to, že nastal čas radosti a veselosti. Text jedné z koled oznamuje: „Den přeslavný jest k nám přišel, v němž má býti každý vesel, radujme se a veselme se v tomto novém roce!“ Vánoce přicházejí, proto zpívejme koledy a přejme si všechno nejlepší!

Slovo starosty města

Již po osmé se společně s Vámi ohlížím za právě končícím rokem, tentokrát rokem 2013. Je to rok, ve kterém se konaly mimořádné volby do Poslanecké sněmovny. Děkuji Vám všem, kteří jste přišli volit. Je jen škoda, že v našem městě je účast ve volbách vždycky nižší, než je průměr v celém státě. Nebylo to vždy tak, že se můžeme svobodně rozhodnout, koho zvolíme, kdo by nás měl zastupovat v řízení státu. Měli bychom toho využívat. Ještě jednou děkuji těm, kteří svou občanskou povinnost splnili a přišli k volbám, a ostatním připomínám, že k volbám se má chodit a ne jen nadávat na situaci ve státě.

V minulém příspěvku do Zpravodaje Štěpánovska jsem slíbil, že ještě do konce roku dokončíme některé akce. Byla dokončena stavba vodovodu a kanalizace v nové ulici K Dolečku. Pracuje se na asfaltaci v ulicích, které ještě nebyly opraveny po stavbě kanalizace, a to Na Oboře, Javorová, část Zahradní a Krátká. V Dalkovicích byla přistavěna pergola ke Kulturnímu domu.

Dodavatel stavby Spolkového domu zahájil garanční opravy na vnějších i vnitřních omítkách, ale i když oprávněnost oprav uznal, zatím je ještě nedokončil.

Město v loňském roce požádalo o dotaci na revitalizaci dvou rybníků – Lipina v Dalkovicích a Žoldánka v Trhovém Štěpánově. Na rybník v Lipinách máme přislíbenou dotaci s realizací v příštím roce 2014. S Žoldánkou jsme neuspěli, proto jsme ji zahájili ze svých finančních prostředků. Práce budou dokončeny na jaře. Byly započaty práce na výměně světel veřejného osvětlení.

U Základní školy byl zbudován přístřešek na jízdní kola. Práci provedl pan Lukáš Chvojka a financování bylo uskutečněno za přispění sponzorů z řad místních podnikatelů a Unie rodičů.

Posledně jsme informovali, že ve Střechově nad Sázavou se pod mostem přes Štěpánovský potok u Mařanova mlýna zřítíl pilíř. Přivolaný statik zakázal provoz. Rada

města objednala zpracování projektu na opravu a podle ceny bude rozhodnuto, jak dále postupovat.

Od 21. listopadu 2013 je katastr Dalkovice veden v digitalizované formě. České dráhy provádějí generální opravu střechy nádražní budovy. ZD Trhový Štěpánov a. s. bude provádět demolici č. p. 123, bývalého Zemanova mlýna u nádraží.

Zastupitelstvo města na svém jednání 27. 11. 2013 projednalo a schválilo návrh rozpočtu na rok 2014. Pro rok 2014 jsme žádali o dotace na tyto akce:

- zateplení budovy Mateřské školy u Státního fondu životního prostředí,
- oprava cesty k lávce ve Střechově nad Sázavou u Ministerstva pro místní rozvoj,
- nástavba a přístavba Spolkového domu na hasičskou zbrojnici v Dubějovicích z Fondu rozvoje obcí a měst (FROM) Středočeského kraje.

Tyto akce budou v případě získání dotace zařazeny do rozpočtu města.

Na závěr mého příspěvku v posledním vydání Zpravodaje Štěpánovska v letošním roce mi dovolu, abych poděkoval zastupitelstvu města a radě za dobrou spolupráci při řešení zodpovědných rozhodnutí. Děkuji pracovníkům příspěvkových organizací města – Základní škole, Mateřské škole a Školní jídelně za práci při výchově našich dětí. Dále děkuji pracovníkům Městského úřadu a Městské knihovny, pracovníkům Muzea Štěpánovska, Spolkového domu, víceúčelového hřiště a kronikářům, redaktorovi Zpravodaje Štěpánovska a všem pracovníkům města za práci v roce 2013. Děkuji všem spolkům a společenským organizacím za jejich činnost v letošním roce.

Vám všem přeji pevné zdraví, abyste si mohli v pohodě užít adventního období k přípravě na Vánoce. Děkuji Vám za podporu v naší práci.

Ing. Václav Nekvasil, starosta města

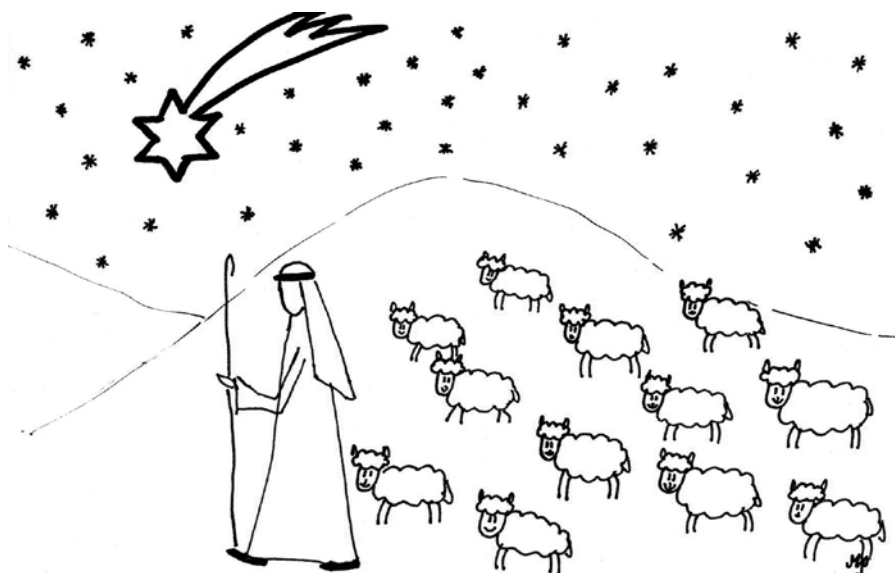
Pergola u Kulturního domu v Dalkovicích

Vybagrovaná Žoldánka

Poděkování redaktora za vstřícnost a spolupráci

Blíží se konec roku 2013, do něhož jsme vstupovali s nadějí, že se nám bude dobře dařit. Pokud tomu tak bylo, buďme rádi. Lidé, kteří věří v Boha, mu děkují každý den za všechno. Je dobré poděkovat také lidem, kteří nám prokázali dobro, pomáhali nám v různých situacích. Určitě bychom na to neměli zapomenout.

Právě proto touto cestou děkuji Vám všem za přízeň, kterou jste prokazovali tím, že jste si kupovali a četli Zpravodaj Štěpánovska. Je to již 90. číslo od roku 1999, kdy začal vycházet pravidelně každé dva měsíce. Je to už „kniha“ o více než 1 800 stranách a bylo vydáno 51 450 výtisků. Byly popsány balíky papíru, pořízeny stovky fotografií, počet autorů se pomalu přibližuje číslu 450 a mohli bychom ve statistice pokračovat.

Těší mne, že mohu s radostí poděkovat alespoň některým za podporu i pomoc. Patří k nim v první řadě vedení našeho města: pan starosta Ing. Václav Nekvasil, pan místostarosta Josef Korn, pan Mgr. Stanislav Kužel i paní Františka Pacovská. Dík patří i několika autorům, kteří téměř pravidelně přispívají do obsahu našeho časopisu a reagují na mé prosby o napsání článků kladně a téměř okamžitě. Jsou to: paní MgA. Eva Vrzalová, paní Dana Vlasáková z Černýše, paní Olga Bílková z Kalné, pan Jan Holík z Prahy. Patří k nim paní Mgr. Ing. Hana Pokorná i paní Ing. Alena Vilímovská. Upřímně děkuji paní Ludmile Kornové za mnohé dobré rady a konzultace. Velice mne těší, že mohu poděkovat paní Mgr. Miroslavě Ptáčkové z Vlašimi za ochotu nakreslit krásné obrázky, kterými je vyzdobeno vánoční číslo našeho listu, a rovněž paní Petře Hejzlarové z Vlašimi za vytvoření osmisměrky. Poděkování si zaslouží paní Marie Vojtová za působivé ilustrace vánoční povídky. Děkuji i všem ostatním, na tomto místě nejmenovaným autorům článků i fotografií za jejich zájem.

Je mi líto, že připojuji několik vět, co mne netěší. Nejmeně 14 dní před uzávěrkou prosím autory, aby zaslali své články či sdělení do určitého termínu. Žel, z různých důvodů se stává, že články dojdou až po něm. Má-li Zpravodaj Štěpánovska vyjít včas, má mít redaktor všechny články k dispozici k následnému zpracování v požadovaném termínu. Autoři z obcí, spolků, sdružení a dalších by neměli čekat, až je redaktor osloví. Naši čtenáři si rádi a se zájmem přečtou jejich články. Zpravodaj Štěpánovska je k dispozici všem. Prosím o shovívavost a pochopení.

Konečnou podobu našeho časopisu vytváří studio Miroslav Horák – Region Design. Je to pan Ing. Miroslav Horák a jeho manželka paní Yvona Horáková z Mladé Boleslavi. Jim děkuji za jejich trpělivost a ochotu vyhovět přáním a žádostem o pomoc. Děkuji rovněž pracovníkům tiskárny Robert Fritzl – F-Print z Krchlebska u Nymburka za vzorné provedení tisku.

Upřímně Vám všem, jmenovaným i nejmenovaným, přeji krásné vánoční svátky prožité v pohodě, radosti i spokojenosti. V novém roce hodně zdraví i Boží požehnání.

Věřím, že naše spolupráce bude pokračovat i v roce 2014.

Se srdečným pozdravem

Jaromír Vlček, odpovědný redaktor

Výsledky voleb v okrsku Trhový Štěpánov do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, konaných ve dnech 25. a 26. 10. 2013

Číslo strany ve volbách	Název strany	Počet platných hlasů
č. 1	Česká strana sociálně demokratická	101
č. 2	Strana svobodných občanů	20
č. 3	Česká pirátská strana	24
č. 4	TOP 09	63
č. 5	HLAVU VZHŮRU - volební blok	2
č. 6	Občanská demokratická strana	43
č. 7	Romská demokratická strana	0
č. 9	politické hnutí Změna	0
č. 10	Strana soukromníků České republiky	1
č. 11	Křesťanská a demokratická unie - Československá strana lidová	71
č. 13	Suverenita - Strana zdravého rozumu	2
č. 14	Aktiv nezávislých občanů	1
č. 15	Strana Práv Občanů Zemanovci	11
č. 17	Úsvit přímé demokracie Tomia Okamury	43
č. 18	Dělnická strana sociální spravedlnosti	4
č. 20	ANO 2011	100
č. 21	Komunistická strana Čech a Moravy	98
č. 22	LEV 21 - Národní socialisté	0
č. 23	Strana zelených	15
č. 24	Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska)	3
Celkem		602

Celkový počet voličů v okrsku Trh. Štěpánov 1 061
z toho voličů na voličský průkaz: 26
Počet hlasujících voličů 604
Neplatné hlasy 2
Volební účast za okrsek celkem 56,93%

Voličská účast podle obcí

Název obce	Počet voličů celkem	Hlasovalo	%
Dalkovice	58	28	48,28
Dubějovice	78	35	44,87
Sedmpány	83	40	48,19
Střechov	89	39	43,82
Štěpánovská Lhota	6	5	83,33
Trhový Štěpánov	747	457	61,18

Pořadí politických stran:

1. Česká strana sociálně demokratická	101 hlasů
2. ANO 2011	100 hlasů
3. Komunistická strana Čech a Moravy	98 hlasů
4. KDU-ČSL - Československá strana lidová	71 hlasů
5. TOP 09	63 hlasů
6. Úsvit přímé demokracie Tomia Okamury	43 hlasů
7. Občanská demokratická strana	43 hlasů

V celostátním měřítku jsou výsledky voleb v tomto pořadí:

Pořadí	Název strany	%	Počet poslanců
1.	Česká strana sociálně demokratická	20,45	50
2.	ANO 2011	18,65	47
3.	Komunistická strana Čech a Moravy	14,91	33
4.	TOP 09	11,99	26
5.	Občanská demokratická strana	7,72	16
6.	Úsvit přímé demokracie T. Okamury	6,88	14
7.	KDU - ČSL	6,88	14

Zdroj: Internet, připravil jv

Patnáct let Zpravodaje Štěpánovska

Pohled do minulosti nám napovídá, že prvním Štěpánovským zpravodajem byly Štěpánovské noviny, které vydával Místní národní výbor a redigoval jej Jaroslav Šesták, učitel a zástupce ředitele základní školy. Vycházely od 12. 6. 1959 do 14. 9. 1960. Poté byly přejmenovány na společný časopis „Zpravodaj zemědělského střediska v Trhově Štěpánově“. První číslo vyšlo 1. 10. 1960. Jak dlouho vycházel pod tímto názvem, se již zřejmě nedovíme.

Po vzniku Kulturního klubového zařízení v roce 1981 začal vycházet Zpravodaj Štěpánovska jako místní občasník. První číslo vyšlo 29. 8. 1981. Vycházel nepravidelně s rozsahem 4, někdy i více stran formátu A4. Redaktorka Ilona Menšíková neměla redakční radu. Od roku 1981 do roku 1998 vyšlo celkem 51 čísel. Jako vydavatel je označeno KKZ – MNV (Kulturní klubové zařízení Místního národního výboru). Až do dubna roku 1998 není uváděn počet výtisků a vůbec poprvé je uvedeno ve vydání z 8. 8. 1988, že odpovědnou redaktorkou je Ilona Menšíková. Logo Zpravodaje vytvořil učitel Slavomír Kadlec. Až od dubna roku 1991 je součástí loga historická pečeť Trhového Štěpánova s jednoduchým titulem. Jednotlivá vydání nebyla číslována, pouze byl uveden měsíc a rok, z počátku i přesné datum vydání. Od roku 1998 se ve Zpravodaji Štěpánovska pravidelně tisknou i fotografie.

V letech 1996, 1997 a 1998 vyšel nepravidelně Zpravodaj Štěpánovska vždy po třech číslech. V září roku 1998 ukončila práci odpovědné redaktorky a vedoucí Kulturního klubového zařízení Ilona Menšíková. Kulturní klubové zařízení bylo zrušeno a jeho činnost byla převedena na školský a kulturní výbor při tehdejší obecní radě. Tehdejší obecní rada proto hledala nového odpovědného redaktora. Na základě konkurzu byl odpovědným redaktorem jmenován Jaromír Vlček, který již v té době působil 3 roky jako kronikář.

Práním obecní rady bylo pravidelné vydávání jednou za dva měsíce. Prvním krokem redaktora bylo vyhledání a jmenování redakční rady. První redakční rada měla toto složení: Korn Josef, Mgr. Květa Kuželová, Polivková Olga, Skalický František, Sviták Miloš, Vobecká Růžena, Vlček Jaromír. Po roce odešel z redakční rady Miloš Sviták a po něm nastoupila Vojtová Marie. Ke konci roku 2002 ukončila své působení Mgr. Kuželová Květa a nahradila ji Mgr. Frůblingová Hana. Začátkem roku 2007 odešla Růžena Vobecká a až od prosince 2007 ji nahradil Josef Tomaides, který v ní působil do února roku 2009. Až do prosince 2011 působila redakční rada v tomto složení: Mgr. Frůblingová Hana, Korn Josef, Polivková Olga, Skalický František, Vojtová Marie, Vlček Jaromír. Už v průběhu roku 2011 na porady redakční rady docházely kromě redaktora jen 2 členky, a proto po dohodě se starostou města Ing. Václavem Nekvasilem bylo dohodnuto, že redakční rada nebude svolávána. Odpovědný redaktor

dosud spolupracuje s některými bývalými členy redakční rady a má několik příležitostných konzultantů.

Za 15 let pravidelného vydávání bylo vydáno celkem 90 čísel v rozsahu více než 1800 stran a počet výtisků dosáhl 51 450 kusů. Počet autorů, kteří za 15 let přispěli svými články, dosáhl počtu 443. Počet fotografií, kteří poskytli své fotografie, je více než 70.

Během 15 let změnil Zpravodaj Štěpánovska své logo od původního v roce 1999 ještě v roce 2005, 2008 a v srpnu 2010. První logo navrhl Jaromír Vlček, další jsou dílem Ing. Davida Korna. Od srpna 2009 je titulní strana tisknuta barevně. Do června roku 2010 byl Zpravodaj Štěpánovska graficky zpracováván a tisknut v podnikové tiskárně Sellier & Bellot ve Vlašimi. Od srpna 2010 provádí grafickou úpravu Miroslav Horák – Region Design v Mladé Boleslavi a tiskne Robert Fritzl – F-Print, Křchleby. Cena jednoho výtisku přes nárůst stran od počátečních 8 až po současných 20 – 28 stran a při barevném tisku první a poslední strany zůstává nezměněna, a to pouhých 5 Kč za 1 výtisk.

Za 15 let pravidelného vydávání bylo otisknuto bezpočet článků i sdělení s nejrůznějším obsahem. Byly to obsáhlé články o okolních obcích: Dalkovice, Dubějovice, Hulice, Chlum, Javorník, Kladruby, Rataje, Sedmpace, Soutice, Střechov nad Sázavou, Štěpánovská Lhota, Tehov, Tichonice s okolními osadami, Zdislavice, a další obce: Horní Štěpánov, Štěpánov nad Svratkou a Štěpánov u Olomouce.

Zpravodaj Štěpánovska otiskoval i seriály s různými tématy:

První seriál, který začal vycházet ve Zpravodaji, nazval jeho autor Jaromír Vlček „Minulost a současnost Trhového Štěpánova“. Vycházel ještě za působení Ilony Menšíkové od srpna 1996 a v září 1998 byla otisknuta 8. část. Seriál pokračoval až do února 2001 a měl celkem 20 číslovaných částí. V dubnu 1998 začala Ilona Menšíková otiskovat Kroniku hasičů, kterou pro náš list připravoval dlouholetý jednatel a kronikář SDH Trhový Štěpánov Antonín Šamša. Kronika byla otiskována od založení SDH v roce 1883 a byla ukončena rokem 2004. Stalo se tak v dubnu roku 2005. Byly to více než dvě desítky článků.

Přehled dalších seriálů:

Ing. Pavel Pešout: Zajímavé rostliny Štěpánovska – ročník 2001 – 6 částí • Jaroslav Pouzar: Javornický nápravník – ročník 2002 – 3 části • Jaromír Vlček: Karel Kolman – 4 části v roce 2002 • Jaroslav Pouzar: Počátky soutické školy – 3 části v roce 2003 • Prof. RNDr. Lubomír Hanel, CSc: Fauna Štěpánovska – 10 částí v letech 2003 – 2004 • Antonín Šamša, Ludmila Šamšová, Jaromír Vlček: Řemesla, živnosti a služby – 13 částí – od února 2003 – do února 2005 • Jaromír Vlček: Vznik zeměpisných jmen některých sídel – 6. částí v letech 2004/4 – 2005/3 • Ing. Pavel Procházka: Ptáci Štěpánovska – 18

částí v letech 2005 – 2007 • Jaromír Vlček: Pamětní desky – 10 částí v letech 2006 – 2007 • Ing. Václav Zemek: Horniny a nerosty – 3 části v roce 2007 • Jaromír Vlček: Kdo bydlel v Trhově Štěpánově před 85 lety – Starý volišský seznam odhaluje tajemství – 5 částí v roce 2009.

Ing. Uhlíř Zdeněk napsal 41 článků, v nichž se věnoval historii, přírodě, činností a zálibám. Byl to jeden z neplodnějších autorů. Mnoho článků napsal Jiří Kott a Jaroslav Pouzar.

Byly otiskovány slohové a literární práce žáků Základní školy, poezie, vánoční povídky, kvízy, křížovky, doplňovačky, koledy. Výčet témat je skutečně rozmanitý a zahrnuje: vlastivědné práce, články z přírody, o významných osobnostech (rozhovory, životopisy, nekrology), přinášel informace a články o významných událostech ve městě a okolí, články z Městské knihovny, o výstavách v Muzeu Štěpánovska, recenze časopisu Pod Blaníkem, ze školství, ze sportu (fotbal, golf, víceúčelové hřiště), o činnosti spolků a sdružení, z činnosti Sboru dobrovolných hasičů a tělovýchovné jednoty SOKOL, a v neposlední řadě rovněž z Mikroregionu Český smaragd.

V posledních letech otiskuje Zpravodaj Štěpánovska zprávy a články z okolních obcí, byť nespádají pod Městský úřad v Trhově Štěpánově, například ze Soutic, Kalné, Kladrub, Rataj a dalších.

Pravidelně informuje o dění v našem městě starosta Ing. Václav Nekvasil a na dotazy občanů odpovídá místostarosta Josef Korn. Čtenáři si rádi přečtou Společenskou kroniku a prohlédnou i fotografie nově narozených dětí.

Přestože Zpravodaj Štěpánovska přináší pestré čtení, mohlo by v něm být více článků z činnosti spolků a sdružení, z kultury i ze sportu. Žel, redaktor i čtenáři postrádají články z Dalkovic a ze Střechova nad Sázavou.

Nedílnou součástí tohoto periodika byly přílohy, například: Povídka Karla Kolmana: Štěpánovský hrdina, Dějiny Trhového Štěpánova od Karla Kolmana s doplňkem Jaromíra Vlčka, Architektonická studie: Jak bude vypadat centrum města Trhový Štěpánov a Štěpánovská Lhota od Josefa Fantyše a Jaromíra Vlčka.

Je nesnadné hodnotit obsah jednotlivých čísel, poněvadž každé je jiné obsahem i rozsahem. Teprve prolistováním jednotlivých ročníků lze zjistit, že je to značné množství informací z nejrůznějších oborů i oblastí, jak je uvedeno výše.

Zpravodaj Štěpánovska je dílem mnoha ochotných autorů, kteří píší bez nároků na honorář. Rovněž fotografové poskytují své fotografie pro radost čtenářům, a to rovněž bez nároků na odměnu. Jsou na nich zachyceny okamžiky nejrůznějších akcí i snímky z přírody.

Redaktor kompletuje jednotlivá čísla, provádí gramatické korektury ve spolupráci s paní Františkou Pacovskou, vybírá fotografie, a jakmile skončí uzávěrka daného čísla, s obavami očekává výsledek. Občas řadí šotek, který rafinovaným způsobem zamlží oči, a tiskové chyby jsou na světě.

Tento časopis čtou nejen občané našeho města a okolí, ale i jejich příbuzní, přátelé a známí různých míst České republiky. Před časem se dostal i do tak vzdálených míst, jako je Austrálie nebo Kanada, čtou jej i na Slovensku. Nejen redaktor by se rád dověděl místa, kde je Zpravodaj Štěpánovska čten se zájmem možná větším, než v našem městě a okolních obcích. Proto prosím právě tyto čtenáře: pošlete nám pohlednici Vašeho města či obce. Rádi shromážděné údaje zveřejníme. Adresa je známá: Zpravodaj Štěpánovska, Dubějovická 269, 257 63 Trhový Štěpánov. Děkujeme předem.

Zpravodaj Štěpánovska, informační a kulturní dvouměsíčník vydává Město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu. Bez pochopení vedení města, jeho podpory morální i finanční, by náš list nemohl vycházet. Z řady dopisů, které obdržel starosta i redaktor, je patrné, že si udržuje stále vysokou úroveň obsahovou, textovou i grafickou. Nakonec se sluší poděkovat vedení Města Trhový Štěpánov za trvalý zájem o vydávání tohoto listu, který je jeho výbornou propagací.

Jaromír Vlček, odpovědný redaktor

Nejlepší sběrači papíru v říjnu 2013

7. října 2013 proběhl bleskový sběr papíru, při němž se sebralo 2114,3 kg papíru. Výtěžek z tohoto sběru jde na konto Unie rodičů, která pro naše žáky spolufinancuje výlet za odměnu, lyžařský výcvikový kurz, učební pomůcky, úpravy ve škole a kolem školy.

Pořadí tříd s největším počtem sebraného papíru a nejlepších sběračů je následující:

1. místo – 4. třída 484 kg – nejvíce sebral Josef Štefanica 150 kg
2. místo – 3. třída 435 kg – nejvíce sebrala Tereza Jeřábková 133,5 kg
3. místo – 5. třída 382 kg – nejvíce sebrala Marie Ralbovská 142 kg
4. místo – 2. třída 336,3 kg – nejvíce sebrala Valérie Svobodová 106 kg
5. místo – 8. třída 119,5 kg – nejvíce sebrala Monika Nováková 80 kg
6. místo – 1. třída 114 kg – nejvíce sebral David Gouzer 35 kg
7. místo – 6. třída 114 kg – nejvíce sebrala Karolína Selingrová 52 kg
8. místo – 7. třída 99,5 kg – nejvíce sebrala Veronika Fialová 47,5 kg
9. místo – 9. třída 30 kg – nejvíce sebrala Jana Svobodová 30 kg

Další bleskový sběr se uskuteční 20. ledna 2013.

Děkujeme všem účastníkům bleskového sběru papíru!

Mgr. Pavla Krucká

35 let budovy Mateřské školy

V prosinci 2013 oslaví naše školní budova 35 let od jejího otevření. Školní provoz zde zahájila v lednu 1979 ředitelka školy Marie Daňková s učitelkami Alenou Štaincovou, Marií Novotnou a Máří Machovskou. Počet zapsaných dětí činil 65.

Od té doby prošlo oběma třídami celkem 1 840 dětí. Pod vedením ředitelky Marie Daňkové do roku 1982 a poté Olgy Polivkové, se ve škole vystřídal celkem 29 učitelů. Některé zde prožily jen pár dní, jiné spoustu let. Provozních pracovníků se vystřídal celkem 14.

Stavba Mateřské školy

Téměř každý z nich zanechal kus svého srdce, odvedl kus práce. Když je někomu 35 let, začínají se projevovat první neduhy, stejné je to i s naší budovou. Uvnitř by ji možná z těch, kdo tu začínal ani nepoznal nové kuchyňky, obklady, nový nábytek. Jen kabát chybí. Již několik let se Město Trhový Štěpánov snaží o získání dotace na zateplení školy. Přesto, že to zatím nevyšlo, nevádí, hlavně, že je nám tu dobře, máme se rádi a jsme kamarádi.

Olga Polivková, ředitelka

Mateřská škola v současnosti

Žákovská samospráva

I v letošním školním roce si žáci 4. – 9. třídy základní školy zvolili své zástupce do Žákovského parlamentu. Zastupují nás tyto žáci:

- 4. třída – Jaroslav Müller, Šimon Neděla
- 5. třída – Jan Kulík, Nikola Štiková
- 6. třída – Barbora Doubová, Štěpán Neděla
- 7. třída – Simona Plešavská, Michal Šilboch
- 8. třída – Dominik Chvojka, Karel Matzner
- 9. třída – Milan Kořínek, Jana Svobodová

Schůzky Žákovského parlamentu se konají pravidelně každou středu. Během první jsme si zvolili předsedkyni Janu Svobodovou a jejího zástupce Dominika Chvojku.

Při dalších schůzkách jsme se dohodli na uskutečnění bleskového sběru papíru a vznesli jsme požadavek na změnu jídelníčku školní jídelny. Konalo se jednání všech členů Žákovského parlamentu, vedení školy, vedení školní jídelny a dvou zástupců Unie rodičů. S paní Jaroslavou Vackovou, ředitelkou školní jídelny, jsme se dohodli, že si každý týden vybere určitá třída jedno jídlo, které další týden bude uvařeno, pokud bude vyhovovat předepsaným normám.

Devátá třída si zvolila kuřecí plátek s broskví a sýrem, 8. třída měla chuť na smažený kuřecí řízek a 7. třída si vybrala smažený sýr. V dalších týdnech nás čekají vy-

braná jídla ostatních tříd. Změnu ve školní jídelně můžeme považovat za povedenou, protože jsme dosáhli svého cíle. Touto cestou děkujeme paní Jaroslavě Vackové a zejména týmu kuchařek - paní Jaroslavě Sekerové, Ireně Barkové a Lence Kahounové - za jejich ochotu a vstřícnost.

Máme v plánu mnoho akcí, např. projektové dny, dny barev, dny jazyků, dny států a zemí, atd.

Jana Svobodová, 9. třída

Projekt Férová škola

V listopadu letošního roku se naše škola stala součástí projektu Férová škola. Tento projekt posiluje žáky, kteří mají problémy ve výchovně-vzdělávacím procesu. Celý projekt se uskutečňuje pod záštitou Ligy lidských práv.

Naše škola má v této oblasti již mnohaleté zkušenosti, které chceme předávat jiným školám a zároveň chceme v této oblasti naši práci vylepšovat.

Budeme se zúčastňovat konferencí a všech projektů souvisejících s touto problematikou.

Veliký dík patří tímto všem, kteří dětem v této oblasti pomáhají. Největší zásluhy na prezentaci naší školy v projektu Férová škola má paní učitelka Mgr. Martina Nováková.

Mgr. Květa Kuželová, ředitelka

Péče o zrak v Mateřské škole

Naše Mateřská škola se zapojila do projektu preventivního screeningu (vyšetření) zraku předškolních dětí – „Koukají na nás správně“. Bylo dobrovolné a rodiči hrazené. Vyšetření je bezkontaktní, provádí se ze vzdálenosti jednoho metru. Dítě hledí do kamery a jsou mu naměřeny dioptrické hodnoty očí, které jsou následně porovnány s fyziologickými hodnotami a věkem dítěte. Každé dítě obdrželo potvrzení o vyšetření, kde jsou zaznamenány naměřené dioptrické hodnoty očí. U dětí s pozitivním nálezem pak doporučení k návštěvě očního lékaře.

Olga Polívková

Vandalismus, který nemá obdoby

Zatím neznámý vandal opakovaně rozházel zazimovaná včelstva v katastru obce Dubějovice. Nejen, že majitelům způsobil finanční ztrátu, ale také psychickou újmu.

Každý včelař chová svá včelstva s láskou a přesvědčením, že v dnešní době devastace přírody, alespoň částečně napomáhá jejímu udržení. Mladí majitelé se o svá včelstva poctivě starají, jsou příkladem ostatním, tím větší je jejich zklamání z tohoto trestuhodného činu.

Celý případ vyšetřuje policie.

Josef Korn, místostarosta města

Zničené úly

Podzimní tvoření v soutickém muzeu

Podzim opět vymaloval listí pestrými barvami a na stromech dozrálé plody.

Nastal ten správný čas sejít se v soutickém muzeu při Podzimním tvoření.

V pátek 1.11.2013 vítaly příchozí hned u dveří muzea svítící vydlabané dýně. Uvnitř pak čekala spousta přírodního materiálu, aby se pod šikovnými rukama změnila v panáčky a zvířátka. Z malých okrasných tykví a šišek vyráběly děti strašidýlka, z kukuřičných klasů vlasaté skřítky. Na papírové stromčky lepily barevné lístky, pod velký strom zase spadlé listy, aby se mohla ukrýt ježčí rodinka. Výroba vlaštovek a jejich usazování

na dráty, určená především pro nejmenší děti, se stala oblíbenou činností všech.

Největší prostor ale tentokrát dostala dekupáž. Pro většinu návštěvníků to bylo první setkání s metodou, zvanou též ubrousková technika a zároveň první možnost si ji vyzkoušet. A tak kromě dětí nadšeně zdobily květináče i maminky a babičky.

Brzy zjistily, jak na to, a pak už začaly vznikat krásné květináče do kuchyně i do dětského pokojíčku a také obrázky na dřevěných destičkách. Ubrousková technika skládala úspěch, a přestože příprava byla poněkud náročnější, určitě se pokusíme tvořit touto metodou znovu.

Když přišel čas jít domů, odnesli si všichni své vlastnoruční výrobky, nové zkušenosti, a děti samozřejmě sladkou odměnu. Byl to příjemně strávený podzimní večer.

Za sponzorské dary děkujeme paní Janě Pessrové z papírnictví ve Vlašimi, paní Kláře Netolické z papírnictví Fain na Smíchově a ČRS Soutice.

Zároveň děkujeme všem návštěvníkům a přátelům soutického muzea za podporu a přízeň. Přejeme jim i čtenářům Zpravodaje Štěpánovska krásný předvánoční čas, radostné Vánoce a úspěšný rok 2014.

Dana Vlasáková

Poznávací zájezd sedmpánských seniorů

Ve středu 9. října 2013 uspořádal Městský úřad v Trhově Štěpánově poznávací zájezd pro sedmpánské seniory po stopách bývalého koryta řeky Želivky, což je dnes součástí vodárenské nádrže Želivka. K přepravě seniorů byla použita dvě hasičská auta Citroen Jumper, která nejen dobře slouží hasičům, ale na takovýto zájezd jsou přímo ideální pro svou rychlost a manipulaci v úzkých uličkách malých vesnic.

Jedno řídil sám starosta SDH Trhový Štěpánov a místostarosta městského úřadu v Trhově Štěpánově pan Josef Korn. Velmi dobře se zhostil role průvodce tímto krajem, a to nejen z titulu své funkce. Druhé vozidlo řídil pan Antonín Ryšavý ze Sedmpán. Byla to celá řada výhod proti autobusu, u kterého je problém plně obsadit a pro celodenní výlet je finančně nákladný. Projeli jsme celkem 40 vesnic - větších i menších, v nichž jsme nikdy nebyli a zřejmě se sem nepodíváme. Prohlídka začala na nádraží v Keblově, kostela v Borovsku a přes další vesnice do Dolních Kralovic. Tím, že jela dvě hasičská auta za sebou, každý přemýšlel „proč asi?“ V Dolních Kralovicích vedla paní učitelka třídu asi desetiletých školáků, kteří nám všichni začali mávat. Při vjezdu do Zahrádk u silnice je chalupa paní Anežky Peroutkové, která má známé v Sedmpánech. Zrovna na zahradě pálila bram-

borovou nať, takže hasičská auta, která zastavila na jejím otevřeném dvoře, ji přímo vyděsila. Nabídnutou kávu jsme z časových důvodů s díky odmítli, ale museli jsme obdivovat její pohádkově zbarvené husy.

Další cesta vedla přes upravené vesnice, kde snad v žádné nechybí upravená kaplička, až na nádvoří želivského kláštera, kde byla pořízena společná fotografie. Zde je možno zakoupit si upomínkové předměty, pivo

Před kostelem v Želivě

Kostel sv. Víta v Zahradce

z klášterního pivovaru nebo si prohlédnout krásný kostel. Přišla chuť i na jídlo a rozhodli jsme se zůstat v Želivě. Protože na oběd bylo již pozdě a na večeři ještě brzo, počkali jsme si při krušovickém pivě asi hodinku na jídlo. Za to nám bylo předloženo teplé jídlo s bohatou přílohou. Byly to neuvěřitelně velké porce, ze kterých měli někteří senioři ještě doma večeři. A to vše za nepochopitelně příznivou cenu. Spokojeně odjíždíme na zpáteční cestu po druhém břehu Želivky se zastávkou u kostela v bývalé Zahradce, který jako jediný unikl zatopení. V současné době pracují restaurátoři uvnitř a kostel má být zpřístupněn příští rok veřejnosti. Navečer se vracíme do Sedmpán plni zážitků z výletu, na který budeme dlouho vzpomínat. Závěrem patří poděkovat oběma řidičům za bezpečnou jízdu a pomoc některým seniorkám při nástupu do automobilů. Těšíme se na další výlet, vždyť naše krásná země má co nabídnout.

František Dvořák

Divadlo v Sedmpánech

Proč bychom jezdili za divadlem do Prahy, když divadlo z Prahy může navštívit v Sedmpánech nás? Naše kulturní zařízení se širokým pódiem a zatahující se oponou umožňuje hercům, aby se jim u nás dobře hrálo. V minulosti se uskutečnila celá řada vystoupení, ale klasické divadlo tu ještě nebylo. Až v loňském roce ochotnický soubor z Načeradce zde sehrál komedii „Darmošlapky“. V letošním roce se nám při setkání rodáků naskytla nabídka od pana Jaroslava Urbana. Nabídl nám na 26. října 2013 divadelní komedii „Přemyslův soud alisas Podivná válka“.

Tato komedie byla sehrána na profesionální úrovni a dokázala po celý večer pobavit veškeré účastníky, kterých bylo více jak stovka. Večer se velice vydařil a lidé do svých domovů odcházeli spokojeni.

Štěpánka Bézová, Sedmpány

Na setkání rodáků představily Hulice nový znak

Několik měsíců pracovala obec Hulice na návrzích a tvorbě svých dvou zásadních symbolů – znaku a vlajky. Když byly hotovy a Parlamentem ČR uděleny, přemýšleli huličtí zastupitelé, jak je nejlépe představit obyvatelům. Nasnadě byla příležitost uspořádat sraz rodáků, místních a přátel obce. Navíc se blížilo i 25. výročí otevření Kulturního domu, na jehož stavbě se podílela celá vesnice. Oslavy se uskutečnily 9. listopadu 2013 za vysoké účasti téměř třech stovek lidí.

Hulice znak

„Oslovili jsme několik heraldiků a vexiologů, kteří by návrh symbolů na základě historie a souvislostí života obce vypracovali. S autory a následně i v zastupitelstvu se potom nad materiálem hodně diskutovalo. Všichni členové nakonec odsouhlasili výslednou podobu,“ říká starosta Martin Kapek. Pro každou obec je ctí převzít potvrzené a uznané symboly z rukou předsedy poslanecké sněmovny. V případě Hulic se to stalo na začátku léta a Dekret o udělení znaku a vlajky předala obci paní Miroslava Němcová při slavnostním ceremoniálu v Praze.

V sobotu 9. listopadu 2013 v Hulicích nastal čas představit čerstvé symboly obyvatelům. Na setkání rodáků a přátel už od rána přijížděli lidé z různých koutů. Živo bylo především ve Včelím světě, ale i na úřadě nebo ve školce. Hosté i místní byli totiž při slavnostní příležitosti zdarma pozváni do všech prostor obce. Odpoledne se začal zaplňovat velký sál hulického Kulturního domu. V 16 hodin bylo plno a slavnost mohla začít. Uváděli ji starosta Martin Kapek s místostarostou Bc. Pavlem Holakovským.

Během velkolepého zahájení zazněla národní hymna a projev místostarosty, který připomenul historické a současné události obce. Následně na povel starosty vpochodovali do sálu hasiči a včele umístili znak a vlajku. Starosta obce Martin Kapek potom nové symboly přítomným představil: „Náš nový znak se skládá se ze dvou polí, což symbolizuje dvě části obce – Hulice a Rý-

Starosta Kapek a místostarosta Holakovský při slavnostním projevu

Kostel sv. Víta v Zahrádce

zmburk. Červené pole s břevny odkazuje na polotrojčí původního erbu Švihovských z Rýzmburka. V 18. století založila vdova Barbora Eliška z Věžníku, rozená Švihovská z Rýzmburka obce Švihov a Rýzmburk. Modrá barva a vlnovité dělení symbolizuje řeku Želivku, chcete-li dnes vodní nádrž Švihov. Dole šikmo položená zlatá pastýřská hůl se zatočenou hlavicí odkazuje na pasáka Hulu, od jehož jména je podle legendy odvozen název naší obce. Vlajka je odvozena z návrhu znaku a vychází ze stejných indicií.“

Po oficiální části patřil večer dojemným setkáním

po letech, radostným rozhovorům a příjemné zábavě všech hulických patriotů. Většina z nich si ráda zavzpomínala u nástěnek fotografií z výstavy Kulturního domu na místě bývalého pohostinství Antonína Kapka. Akce měla velký úspěch – svědčí o tom i fakt, že oslava se neplánovaně protáhla až do druhého dne. Hostům i domácím zůstala krásná vzpomínka a doufejme, že ať už je život od vane kamkoliv, do Hulic se budou vždycky rádi vracet.

Eva Vrzalová

Jarmark v Hulicích 23. listopadu 2013 – Jubilejní námluvy

Společné jubileum si v sobotu 23. listopadu 2013 v Hulicích připomněli Kalňáci s předadventní sobotou. Svou zpočátku nezávaznou známost začali bez vzájemně velkých očekávání právě před pěti lety, kdy o. s. Kalňáci v Hulicích uspořádalo předvánoční jarmark. Tehdy se poprvé sešli v sále pohostinství místní výrobci a prodejci vánočních věnců, svíček, šperků, drobných dáreků, ale také pečiva, sýrů a jiných dobrot.

Nejinak tomu bylo i letos. Vánočně nazdobený sál zase voněl medem a perníkem, kalňácké cukrářky slad-

ce chlácholily chuťové pohárky návštěvníků cukrárny, sluch na koledy zvučně ladili trumpetisté ze Základní umělecké školy v Ledči nad Sázavou. A hmat? Pohladit můžete přece i pocitem sdílené radosti a nadšení ...

Zkrátka – za dobu pěti let se pro jarmarečníky naštěstí nic moc nezměnilo. Huličtí získali jistotu, že na adventní čas je navnadí mile strávené odpoledne s přáteli ze vsi i okolí, Kalňáci uspokojili svou permanentní potřebu činnosti a madam Sobota Předadventní si oddechla, že v Hulicích rozhodně nešla s přízní vedle.

P.S.

Občanské sdružení Kalňáci děkuje všem návštěvníkům za štědré vstupné na jarmark. Z Vašich dobrovolných finančních darů společně přispějeme rodině Šlejmarových ze Zruče nad Sázavou částkou 3 000 Kč do veřejné sbírky určené na nákup automobilu pro dva invalidní vozíky.

Olga Bílková

Mikulášský turnaj

Ke konci roku, když už se vlády pomalu začíná ujímat paní Zima, se rozsvítí štěpánovská sokolovna a ozývá se z ní příjemná hudba připomínající nadcházející čas Adventu. V této době se koná už tradiční Mikulášský turnaj, při kterém děti změří síly ve stolních hrách a spolu s maminkami a babičkami připravují své výrobky pro vánoční jarmark. Stalo se tak i letos 23. listopadu 2013. Místo pekelných bytostí, které loni strašily malé nezbedníky, zavítal mezi děti tentokrát sám Mikuláš. To aby dětem připomněl, že už brzy bude obcházet jejich příbytky naostro, a že by se určitě měly snažit být hodné, aby v nadílce nenašly uhlí a brambory.

O zábavu se i letos starala se svým malováním obličejů paní Alena Suchá, a tak si malí čertíci, batmani, motý-

Kdopak vyhrál

Dekorování vítězů

Šach!

lí víly a jiné bytůstky spokojeně užívaly příjemnou atmosféru.

Pod taktovkou Mikuláše a „Ježíšky“ sváděly děti urputné souboje v pexesu, dominu, prší, šachu a v dalších hrách. Mezi soutěžemi pomáhaly zdobit perníčky a vyráběly svícný, hvězdičky z korálků a další vánoční dekorace. Ti nejmenší se zabavili vybarvováním vánočních omalovánek a vystřihováním zimních dekorací. Na zlobení nebylo ani pomyšlení, protože „my se čerta nebojíme, ale co kdyby se třeba rozzlobil...“. Ale nerozzlobil, naopak k sobě našel malého parťáka, který v šachu porazil i „Ježíšku“!

Nechybělo ani občerstvení a vyhlášená gulášová polévka, kterou uvařily žákyněmi, zmizela v přítomných bříškách rychlostí blesku. A párky v rohlíku se také osvědčily, někteří rekordmani jich dokázali „natlačit do hlavy“ za krátkou dobu i šest.

Tradiční byla bohužel také účast rodičů, kteří většinou projevují zájem pouze o to, zda Unie rodičů přispěje na lyžařský kurz nebo na divadlo, na vstupné na výletě za odměnu, na knižní odměny na konci školního roku a další záležitosti. Ale nenapadne je, že je také potřeba přiložit ruku k dílu. Několik lidí z vedení Unie rodičů (hlavní zásluha patří především paní Monice Novákové) nemůže vše zvládnout, pokud si ostatní myslí, že se jich

to netýká. Vždyť výtěžek z prodeje na vánočním jarmarku se opět použije pro děti Základní školy a na tyto účely. A tak se nad perníkovými chaloupkami, stromečky a dekoracemi opět sešly jako v minulých letech stejné dobré duše, kterým patří náš velký dík. Zejména jejich zásluhou se může tento projekt vydařit. Doufáme, že nám zachovají přízeň i v budoucnu, protože jinak by se mohlo stát, že natažené ruce zůstanou prázdné.

Na závěr odpoledne odměnila „Ježíška“ vítěze turnaje medailkami a všichni dostali malou nadílku od Mikuláše a od čerta. Poté se všichni spokojeně mohli rozejít domů, pochlubit se medailkami a perníčky, a těšit se na vánoční jarmark, kde předvedou, co všechno se za několik hodin může vyrobit.

Ing. Alena Vilímovská

Krásné vánoční dekorace

Školka a Včelí svět uspořádaly Pochod světlušek

20. listopadu 2013 rozzářil Hulice světlukující pochod na trase od mateřské školy až ke Včelímu světu. Zdejší školka s muzeem celou večerní akci naplánovaly a nadchly pro ni nejen děti s rodiči a prarodiči, ale i další obyvatele, kteří se přidali - celkem přišlo asi 70 lidí. Organizátorům se prostřednictvím fantazie, hravosti a lucerniček s rozličnými druhy vyrobených světlůk podařilo vykouzlit přitažlivý program. Ten pak doslova vybízel i k neplánované účasti.

Akce vyplynula z dobře nastartované spolupráce hulické mateřské školy s domácí interaktivní expozicí Včelí svět. Dokonce současný celoroční výchovný program Mateřské školy nese název „Domeček čmeláček a včelíček“. Malí předškoláčky, jejich rodiny a zaměstnanci školky se tentokrát rozloučily s podzimem výrobou nápaditých dekorací, zpěvem a Pochodem světlušek.

„Večer kolem 17. hodiny dorazil průvod k úlům u muzea na návsi, děti tam posvítily včelíčkám a společně s pedagogy jim popřály k dobrému zimnímu spánku, aby na další sezónu měly včelky dostatek sil vyrobit hodně medu,“ vysvětluje

Bc. Štěpánka Bézová, ředitelka MŠ Hulice.

Kromě obyvatel úlů čekal na účastníky průvodu i vyzdobený a lucerničkami osvětlený Včelí svět. Po básničkách a zpívánkách budova nabídla všem příjemné zázemí s medovým čajem pro děti a svařeným vínem pro dospělé. „Když sem všichni přišli, svítili lucerničkami a děti tu zpívaly a přednášely, byla jsem dojatá až k slzám, měla jsem velkou radost, že se nám společně povedlo založit tak krásnou tradici. Těšte se i příští rok!“ popisuje atmosféru a plány do budoucna koordinátorka Včelího světa Jarmila Pavlicová.

Eva Vrzalová

Klub aktivního stáří je stále aktivní

Blíží se Vánoce a všichni sháníme dárky pro své nejbližší. V Klubu aktivního stáří jsme dárky vyráběli. Pro svoje dcery, vnučky a další ženské členy rodiny, jsme tvořili šály sypanou batikou. Tato technika je finančně nenáročná, ale konečný efekt je překvapující. Přes počáteční nedůvěru ve své schopnosti, jsme se všichni pustili do práce. Výsledkem jsme byli překvapeni a se svými výrobky spokojeni.

Teď se těšíme, jakou radost obdarovaným krásné barevné šály přinesou. Každá z nich je originál a jako dárek určitě potěší. Vyráběli jsme adventní věnce a tímto kse zahájili krásné předvánoční období, čas Adventu. Malý sbor z Vlašimi nám přijel zazpívat koledy a s chutí jsme si zazpívali s nimi. Ve vánočním shonu často zapomínáme, že toto období má být především připomenutím a oslavou narození Ježíše Krista.

Jaroslava Měchurová

Zázraky se nedějí

Když loni touhle dobou vznikl článek o činnosti Sokola Trhový Štěpánov za rok 2012, nazvala jsem jej „Zázraky se (snad) dějí“. V jeho závěru jsem vyjádřila naději, že se opravdu stane zázrak, podaří se lidem zvednout od televizí a počítačů, a že se s chutí zapojí do akcí pořádaných hlavně pro ně. Chyba lávky!

Dnes, s odstupem času, přestávám být optimistkou a na zázraky už nevěřím. Neumíte nebo nechcete se přijít pobavit? Nebo jen tak posedět, popovídat si, zasportovat? Je mi z toho trochu smutno... Myslím, že i ostatní spolky tento problém cítí podobně. Nicméně správný sokol nedbá na překážky (přelez, přeskoč, nepodlez!) a jde do toho opět znovu a znovu jako ten známý Sisyfos.

Už v březnu jsme uspořádali „Pomlázkové posezení“. Tentokrát bylo příjemně vytopeno a zábava se určitě všem přítomným líbila, neboť se bavili až do pozdních (nebo spíše časných) hodin. Následoval Dětský karneval, který byl kvůli chřipkové epidemii odložen, ale o to byly masky krásnější a vyladěnější. Limča tekla proudem, děti křepčily a křepčily, ceny si odnesly, dobře se s rodiči pobavily.

Asi největší sokolskou akcí je Neckiáda, letos to byl už 5. ročník. Konala se sice až v červenci, ale o to měla hezčí počasí i atmosféru. Velké oblibě se opět těšila aquakoule a tradiční disciplíny, ale největší zájem přítomných poutal vrchol soutěžního klání – Štěpánovský žabák. O tom svědčí několik odřených hrudníků či jiných vyčnívajících částí těla.

O prázdninách se sokolové věnují hlavně dětem, jejichž maminky je mohou bez obav svěřit do péče zkušených vůdkyň na Příměstském táboře. Děti si vyzkoušely kromě sportů vaření v kotlíku, korálkování, keramiku, pletení z pedigu, apod. Jistě navázaly nová přátelství a odnesly si spoustu nezapomenutelných zážitků.

V srpnu proběhla tradiční „Poutová zábava“, letos poprvé méně navštívená, ale snad menší účast neubrala nic na „horečce sobotní noci“. Kdo přišel, odcházal určitě spokojen.

Drakiáda byla letos, dá se říci, „neoficiální“, ale sešlo se poměrně dost, více či méně létajících draků, a tak se „U Dubu“ plachtilo a vůně ohničku a pečených buřtíků se šířila kolem až do večera.

K podzimním a zimním sokolským radovánkám patří dále lampiónový průvod, Mikulášský turnaj a Vánoční jarmark. Malé světlušky statečně třímaly své lampiónky, a ač se mnohé vezly na kočárku, nenechaly si ujít ohňostroj. Na diskotéku v sokolovně už ty úplně malinkaté nedorazily, musely jít spinkat. Ty větší, bohužel, ukázaly, že se neumí bavit jako „zamlada“, téměř vůbec netancovaly a jen se honily venku, kolem dokola sokolovny. To už se ani děti neumějí bavit? Kde to asi vidí?

9.11.2013 přijeli do Trhového Štěpánova ochotníci z Bystřice, aby malým i velkým divákům předvedli pohádku „Čarovná truhlička“. Tradičně dobré představení bylo tentokrát také hojně navštívené – konečně!

Chtěla bych teď být dobrým prorokem, neboť článek vzniká v době, kdy nemám tušení, jak dopadnou další akce. Až jej budete číst, bude už „po všem“. 23.11.2013 se uskutečnil Mikulášský turnaj ve stolních hrách spojený se zdobením perníčků a výrobou adventních věnců, svícňů a vánočních dekorací. O něm se dočtete na jiném místě tohoto vydání.

Sokol Trhový Štěpánov se snaží pečovat nejen o děti, ale i o dospělé. 3x týdně se pokoušíme něco jako o volejbal v tělocvičně ZŠ, občas šlápneme do pedálů – letos jsme navštívili jižní Čechy – Kámen republiky a překrásnou Třeboň, odskočili jsme i do Rakouska – ty cyklostezky vážně stojí za to!

Tradičně míváme stánek na akcích města, jako je Vánoční jarmark a Vítání léta. Tak zaskočte, třeba se na nás jen podívat a popat se, jak je?

Vidíte, na začátku jsem byla pesimistkou, ale nyní opět věřím. Věřím v to, že se podaří pokračovat ve spolupráci, která byla navázána mezi Unií rodičů, Základní školou, Sokolem a Sborem dobrovolných hasičů. Věřím, že i nadále nám Městský úřad Trhový Štěpánov zachová

Hlavně, aby mne neodnesl

Lampiónový průvod

přízeň, a bude veškeré akce jako doposud podporovat. Všem zmíněným organizacím, spolkům i všem aktivním sokolům bych chtěla touto cestou vyslovit poděkování za to, že nezištně obětují svůj čas, a bez ohledu na své pohodlíčko připravují všechny akce, ne pro slávu, ne pro výdělek, ale pro děti, pro ostatní spoluobčany nebo jen proto, že je to potřeba.

Moje poděkování patří i starostce Sokola TŠ paní Ing. Aleně Vilímovské, která se i přes občasné výpady některých ambiciózních protivníků snaží nás vést tak, abychom důstojně naplňovali odkaz Sokola a byli věrní jeho letitým tradicím.

V neposlední řadě moje poděkování patří i Vám, milí spoluobčané, kteří na akce pro děti či dospělé přijdete, pomůžete, „pokecáte“, sami se třeba trochu pobavíte, něco si

koupíte, nebo prostě jen PŘIJDETE! Vám patří obrovský dík, díky Vám má naše snaha smysl. Vězte, že to, co děláme pro děti, se nám jednou vrátí. Veškeré akce se budeme snažit realizovat i v roce 2014 a již nyní Vás srdečně zveme.

Všechno, co jsme vykonali, jsem se snažila hezky pochválit, ale to asi nese moje profese. Nic není ideální, o chybičkách víme, pokusíme se je odstranit. Aneb, jak říká klasik (Pitigrilli): „Kdybychom čekali na setkání s ideálem, strávili bychom celý život v čekárně“. Tak na nic nečekejte a prostě jen přijďte.

Přeji Vám jménem Sokola Trhový Štěpánov krásné prožití vánočních svátků v kruhu rodiny a přátel. Do nového roku pevné zdraví, protože to je to nejdůležitější, co Vám mohu popřát. Ostatní snad přijde samo...

Hana Pokorná

Seminář Studenti pro venkov

se uskutečnil ve dnech 25. – 28. října 2013 ve Spolkovém domě ve Vlašimi a v přilehlých mikroregionech Český smaragd, Blaník a Želivka.

Během semináře se povedlo se skupinou studentů různého odborného zaměření vymyslet nové nápady na řešení celkem tří případových studií. Tou první byl návrh úpravy náměstí v Načeradci. Druhou případovou studií bylo řešení protihlukové bariéry v Hulicích v souvislosti s bezprostřední blízkostí dálnice D1. Projekt bude pravděpodobně předložen obcí jako účastníkem stavebního řízení v rámci plánovaného projektu rozšíření dálnice D1, plánovaného na roky 2015 - 2016. Závěrečnou studií bylo navrhování turistického ztraktivnění regionu Želivka. *„Všechny výstupy z jednotlivých plánování nyní zpracováváme, aby mohly být co nejdříve předány zástupcům obcí a mikroregionu Blaník, Český Smaragd a Želivka, aby s nimi mohli dál pracovat a rozvíjet zajímavé studentské myšlenky. Věříme, že nezapadnou a budeme se těšit na to, že nápady pomohou zlepšit život v zapojených obcích a mikroregionech,“* uvedla organizátorka Daniela Vítovská.

Seminář byl doplněn i o odborné přednášky pro širokou veřejnost na téma „Turistický potenciál venkovských oblastí“ (Ing. Markéta Flekalová, Ph.D. ze Zahradnické fakulty Mendelovy univerzity v Brně) a „Úprava veřejných prostranství na venkově“ (Ing. Petr Šířina z Výzkumného ústavu Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví v Průhoncích).

Touto cestou děkujeme všem, kteří se do tohoto semináře zapojili – studentům, přednášejícím, spolupracovníkům (autorce semináře Renatě Vondrákové, manažerům mikroregionů Evě Vrzalové, Elišce a Jaroslavu Švejdomým), vedení obcí a místním občanům za aktivní zapojení. Těšíme se na další spolupráci.

Seminář byl realizován díky finanční podpoře Ministerstva pro místní rozvoj v rámci Programu obnovy venkova, Svazku obcí Český smaragd, Blaník a Želivka a Zahradnické fakultě Mendelovy univerzity v Brně.

Za organizátory Eva Hájková a Daniela Vítovská

(Redakčně kráceno.)

Pod Blaníkem 3.2013

Prolistujme letošní třetí číslo vlastivědného časopisu Pod Blaníkem. Pavel Jakubův přibližuje čtenářům novou příležitost seznámit se se zaniklým zlatodolem Roudný v článku „Naučná stezka Roudný“. Její popis je podrobný a jistě naláká k výletu do krásné krajiny. • „Svatojánští broučci“ – lidově se jim říká svatojánský brouček, svatojánská muška nebo svatojáněk, jsou známí především z krásné knihy Jana Karafiáta Broučci. Podrobně je popsal Lubomír Hanel. • Pavel Jakubův pokračuje třetí částí seriálu „Staré odrůdy jaderovin na Poblánicku“ popisem odrůd Krkavky a Červený válec. První z nich je hrušeň, druhá jablono. • Ivana Preislerová pozvala čtenáře na další část fiktivní procházky v článku „Třetí pro-

cháзка Vlašimi počátku 20. století“. Její popis nás zavádí na stará místa města Vlašim. • „Areál bývalého hřbitova a kostela sv. Martina v Sázavě“ a jeho obnovu mapuje Milan Štědra. • Jindřich Nusek nadepsal svůj článek „K zaniklým auerspergským pomníkům v kostele sv. Jiljí ve Vlašimi“. Pomníky stály v kostele ještě v roce 1956, ale jejich další osudy jsou tajemstvím. • Josef Moudrý píše, že „Medaile vydaná s tematikou města Vlašimi“ je málo známá. Byla vydána před 5 lety při 150. výročí spolutelnictví ve Vlašimi a je na ni vyobrazení Jana Pláteníka. (Je otázkou, zda dojde k vydání pamětní medaile podle návrhu Barbory Tomaidesové.) • Erich Renner se věnuje ve svém obsáhlém článku zajímavými osobnostmi.

Článek má název „Kus života těžkého občana Jiřího Škvora a básníka Pavla Javora“. Jiří Škvor alias Pavel Javor měl pohnutý život. Od roku 1950 žil v Kanadě, obhájil doktorskou práci na univerzitě v Montrealu a později se stal profesorem. Po jeho smrti bylo zjištěno, že byl agentem StB, ale od roku 1970 s ním StB přerušila spojení. Škvor byl plodným básníkem, ale jeho próza čítající 500 stran a nazvána „Kus života těžkého“ je na pomezí mezi autobiografií a fikcí. Není to umělecké dílo, ale má velkou vypovídající hodnotu. Jedná se o problém kolaborace v době německé okupace, o charakteru české inteligence, o osudech poúnorové politické emigraci a o jejím boji za svobodu, který byl marný. • Martin Filip popsal ve druhé části „Dějiny Spolku divadelních ochotníků ve městě Miličín“. Je to již 36. pokračování seriálu o ochotnickém divadlu na Podblanicku.

Co je ve vložení přiloze?

Z časopisu Pod Blánkem ročník 1930-31 je vyprávění Václava Barchánka nazvaném „Výr obecný 'král noci' v lesích posázavských“. • Jaromír Košťák ve své historické fresce nazvané „Na zabraném (4)“, popisuje život v oblasti, kterou zabrala německá armáda ve druhé světové válce. • Dále jsou to upoutávky publikací: Sborník vlastivědných prací z Podblanicka 50/2, vlastivědný sborník Sedlecko a Prčicko navazující na sborníky Český Merán a Průvodce naučnou stezkou Roudný. • Zajímavé jsou „Zprávy ze Záchrané stanice pro živočichy ČSOP Vlašim“ z pera Stanislava Němce a Lucie Bohatě.

Časopis Pod Blánkem lze zakoupit ve Podblanickém ekocentru, na Zámku Vlašim, v knihkupectví Marie Žižalové ve Vlašimi za 20 Kč. Můžete si jej vypůjčit v Městské knihovně v Trhovém Štěpánově. Doporučujeme našim čtenářům.

rV

Aktuální knižní novinky pro dospělé...

A hory odpověděly, Hosseini Khaled

Román vypráví příběh sourozenců rozdělených v dětství. Abdullah vyrůstá v chudobě afghánského venkova a nepřestává toužit po ztracené sestře, zatímco Pari, která zapomněla, že měla nějakého bratra, vychovává bohatá rodina v Kábulu a Paříži. Na pozadí téměř šedesáti let afghánské historie se odehrává příběh lásky, ztrát i obětí. Je lepší být odtržený od rodiny než trpět bídou? Co mohou či mají udělat bohatí pro chudé? Jak silná jsou rodinná pouta a jaké následky mají naše rozhodnutí? Sejdou se ještě někdy Abdullah a Pari?

S hlavou v (oblacích) pejru, Petrusová Kateřina

Stačí okamžik a váš život může být vzhůru nohama! Něco o tom ví i Markéta, kreativní ředitelka malé reklamní agentury, které víkend v jižních Čechách změní život.

Zač je života loket, Mlynářová Marcela

Další kniha oblíbené autorky Marcely Mlynářové. Pro ni typickým humorem líčí radosti i strasti při hledání partnera, manželství, jaké je to „vydýchávat“ partnery, které si děti přivedly, svatbu syna a nezapomíná ani na výlety, absolvované s matkou.

Musela jsem zemřít, Moorjani Anita

Anita ve své inspirativní autobiografii líčí, jak jí po čtyřech letech boje se zákeřnou nemocí tělo vypovědělo službu. Dostala se do neobyčejného stavu zážitku blízké smrti a v něm si uvědomila svou vlastní hodnotu... i skutečnou příčinu své nemoci. Když nabyla vědomí, její stav se zlepšoval takovou rychlostí, že ji za několik týdnů bez jakýchkoli známek rakoviny propustili z nemocnice. Vyrůstala v tradiční hinduistické rodině uprostřed převážně čínské a britské společnosti a odmalička ji silně ovlivňovaly nejrůznější kulturní a náboženské zvyklosti. Po léta se snažila najít svou vlastní cestu a zároveň splnit

veškerá očekávání ostatních. V důsledku zjevení, které prožila na onom světě, si uvědomila, že má sílu samu sebe vyléčit... a že ve vesmíru se dějí zázraky, jaké si nedokázala ani představit. V knize Musela jsem zemřít, se Anita dělí s čtenáři o všechno, co už ví o nemocích, léčení, strachu, „bytí láskou“ a skutečné velkoleposti každého člověka. Její kniha nás utvrzuje v přesvědčení, že jsme duchovní bytosti, které prožívají lidskou zkušenost, a že všichni tvoříme jednotu.

Bludný kruh, Smith Wilbur A.

Hazel a Hector prožívají šťastné dny v očekávání narození potomka. Cestou z Londýna je však Hazel přepadena a na následky zranění umírá. Ještě předtím přivedla na svět císařským řezem dceru. Zdrčený Hector se domnívá, že za vraždou jeho ženy stojí somálští piráti. Jenže na scéně se objevuje jiný, i když také staronový nepřítel.

Lázeňská známost, Řeháčková Věra

Mladá žena Jana zaplatí svou naplněnou touhu po mateřství ztrátou milovaného muže. Prodělá operaci a o po ní jede do lázní, kde poznává novou lásku. Autorka barvitě popisuje lázeňský život tak, jak ho vidí naivní a nezkušená Jana, toužící po opravdové lásce. Ženská erotika je zachycena pravdivě, působí velmi čistě a bezprostředně.

Život po životě, Viewegh Michal

Osmého prosince 2012 praskla Michalu Vieweghovi aorta. V nemocnici ho půl hodiny marně oživovali, a jak říká doktor Skalský, kdyby se rozhodli Michala neoperovat, nebylo by to nic proti standardním medicínským postupům. Jenže to zkusili... Michal proti všem předpokladům nejen přežil, ale o necelý rok později vydává novou, svou pětadvacátou knihu. Pokouší se v ní zachytit, jak vypadá život člověka s těžce poškozeným mozkem, člověka, který by měl být šťastný, že zůstal naživu... ale

jde mu to jen stěží. Přežil, ale celý jeho dosavadní život se ocitl v troskách, je zcela odkázán na péči nejbližších - a až příliš často ho napadá, jestli by nebylo lepší...

Písečný muž, Kepler Lars

Je chladná zimní noc a zasněžený Stockholm čeká sněhovou nadílku. Vedle železničního mostu se namáhavě vleče neznámý mladík. Někdo si ho všimne a zavolá policii. Až v nemocnici se zjistí, že tenhle nemluvný pacient s těžkým zápalem plic je již dávno mrtvý. Ošetřující personál nechápavě zírá na sedm let starý úmrtní list, který našli v počítači. Mladík se stal jednou z obětí sériového vraha Jurka Waltera. Přesto je teď tady a živý, i když těžce nemocný.

Zázraky se dějí, Koepcke Juliane

Když se sedmnáctiletá Juliana Koepckeová zřítíla s letadlem do peruánské džungle a jako jediná z cestujících přežila, rozpomněla se na dětství strávené s rodiči v pralese. Tehdy se naučila ctít zákony pralesa; znala zvuky džungle, věděla, která zvířata ji mohou zabít a která jí naopak ukážou cestu k civilizaci. Zraněná dívka se jedenáct dní prodírala hustým pralesem, bez kompasu a mapy, jen s hrstí bonbonů v kapse... Až teď, po čtyřiceti letech, se konečně rozhodla vyprávět svůj příběh.

Šternberkové, Juřík Pavel

Seznamte se s osudy Šternberků - jednoho z nejstarších a nejvýznamnějších šlechtických rodů, jehož počátky v Čechách a na Moravě se datují do 1. poloviny 13. stol. Představitelé tohoto rodu se významně zapsali do našich dějin, podporovali vědu a umění a zanechali významné památky. První monografie o rodu od roku 1824 je určena pro nejširší veřejnost. Přináší informace o historii rodu, významných osobnostech, heraldice a genealogii Šternberků, ale i o téměř třech desítkách hradů, zámků a paláců, které jsou s nimi spojeny. Knihu doplňuje množství barevných a archivních černobílých fotografií a přehled rodokmenů.

Pro děti a mládež:

Anička a cirkus, Peroutková Ivana

Cirkus přijel!, nese se ráno nadšeně celou třídou. Anička se hned domluví s kamarádkami, že se po vyučování poběží k šapitó podívat. Anička je cirkusovým prostředím okouzlená - tak ráda by taky vystupovala v sobotním představení. Proto se na místo pozdě odpoledne ještě jednou vrátí. A potká se s malou provazochodkyní Bětkou. Že by novou kamarádkou? Možná že ta Aničce splní její největší přání.

Kouzelný hrad, Brezina Thomas C.

Na kouzelném hradě všechny trápí tajemné čary. Hradní pán a jeho muži se proměnili v bezmocné zelené příšery, lidská podoba zůstala jen Lancelinovi, Gvendolině a Maxovi.

Jeho veličenstvo chrt, Malaníková Miroslava

Kniha Jeho veličenstvo chrt nejsou jen příběhy chrtích hrdinů. Čtenáře uvede do historie tohoto aristokratického plemene, ale i do problematiky současného nelidského zacházení s ním. Příběhy jsou vyprávěny z chrtí perspektivy a netýkají se jenom vztahu s lidmi, ale zobrazují také nadřazené, často z pohledu chрта směšné chování lidské společnosti.

Serafína, Hartman Rachel

V zemi zvané Gored žijí již po desetiletí lidé a draci v míru. Po tajemné smrti lidského prince je však příměří ohroženo. Podaří se Serafině, která před světem skrývá své životní tajemství, odhalit skutečného vraha? Budoucnost draků je v sázce a v Goredu již není pro nikoho bezpečno.

Co sháníme?

Nejsou jen nákupní neděle
bronzové stříbrné zlaté.
Ale i obyčejné neděle
kdy mají otevřeno
kostely chrámy sbory modlitebny.
A během jejich otvírací doby
jsou nám otevřeny
oči i dlaně i srdce.

Co se dá v nich sehnat?
Nejkvalitnější látka k zamyšlení
nad pravou milostí
svobodou odpuštěním
které nám nabízí Bůh
v širokém výběru
z nekonečných zásob své lásky.
Najednou máme bližní
a jsme bližními.
Co bychom ještě chtěli vlastnit?

*Ze sbírky Ptám se svých slov str. 19, nedatováno
Alois Volkman (*18. 9. 1937 Chudobín u Litovle. Byl
přítelem a osobním lékařem básníka Jaroslava Seiferta.
Žije v Libčicích nad Vltavou.)*

Zazpívejte si vánoční píseň...

Lidový nápěv

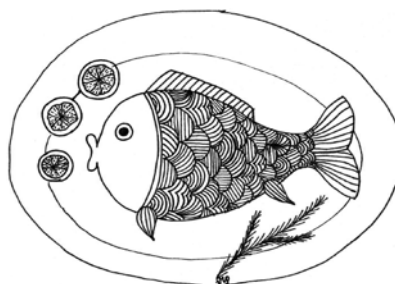

Pastýři chvátili, též my, děti, spěšme;
hvězdy jim svítily – také my se těšme:
hvězda jitřní zasvítí nám,
země se promění v Boží chrám.

Spasitel, chudý zde vzácné dary dává:
pokoj a radost, tu, která neustává.
Sám on lásky poklady má,
všecky nás za děti přijímá.

Pojďte jen k Božímu hodu lásky svaté!
Poklady radosti jsou tam vrchovaté;
kdo mu vděčně své srdce dá,
tomu v něm rajský květ rozkvétá.

Lidový nápěv – text Samuel Verner

Muž bez jména

Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu. Tento první majetkový soupis se konal, když Sýrii spravoval Quirinius. Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města. Také Josef se vydal z Galileje, města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě. Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina.

I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechou.

(Evangelium podle Lukáše 2,1-7 – Český ekumenický překlad z roku 1998)

Ve vánočním příběhu, jak jej zaznamenal evangelista Lukáš, jsou zmíněna některá jména. Je tam například uvedeno jméno římského císaře Augusta. Dále je tam zmínka o správci nad Sýrií, který se jmenoval Quirinius. Samozřejmě tam najdeme jména rodičů Pána Ježíše Josefa a Marie. Lukáš dále píše o tom, že na události narození Božího Syna měl přímou účast i anděl, který se jmenoval Gabriel. Zkusme se však zamyslet nad tím, jakou roli sehrál v celém příběhu muž, jehož jméno vůbec neznáme. Lukáš ho ve svém popisu události narození Pána Ježíše vůbec nezmiňuje, přesto je osobou povšechně zná-

mou, i když konkrétně nejmenovanou. Myslím tím na muže, který stojí v pozadí věty: *Neměli místa v hospodě - L 1,7 Kralický překlad, Český ekumenický překlad: Protože se pro ně nenašlo místo pod střechou.*

Kdo byl onen hostinský nebo snad přesněji majitel betlémské ubytovny, který Josefovi a Marii musel povědět nepříjemnou větu: „Už pro vás nemáme místo, všechno je obsazeno.“ Hospody, tak jak je známe dnes, v Izraeli patrně nebyly, neboť pohostinství patřilo ke všeobecným povinnostem všech lidí. Tohoto muže si určitě nepředstavujeme jako slušivého recepčního v moderním betlémském hotelu s názvem U tří hvězd nebo jako vedoucího dnešního motelu. Byl to zřejmě majitel obyčejné ubytovny, útulku pro poutníky. Hosté se zřejmě museli spokojit s tím, že spali ve společné nocoárně na matracích nebo jen tak na podlaze. Je možné si představit, že v celém Betlémě byla jen jedna ubytovna pro hosty, protože tato vesnice nepatřila mezi velká města. Ovšem oně noci bylo kvůli sčítání lidu všechno všecičko vyprodáno a pro Josefa a Marii se nenašlo volné místo.

Tento muž, který je pro nás doposud bezejmennou osobou, patřil nesporně jen k okrajovým postavám celého vánočního příběhu. V tehdejší souhře okolností mu byla zdánlivě svěřena jen jakási vedlejší úloha statisty. Zřejmě vůbec nemohl tušit, koho vlastně odmítl, když

už kdoví pokolikáté musel onoho večera opakovat: „Už nemáme místo, nemáme místo.“ Docela rádi bychom ale věděli, jak reagoval, když se za několik dní i on musel dozvědět, že do Betléma přišli pastýři a vyprávěli, že v oné uspěchané noci zažili něco mimořádného, když se jim zjevili andělé. Ostatním potom vyprávěli všechno, co jim andělé řekli a čeho byli svědky. A co teprve potom, když se v Betlémě objevila nevšední návštěva mudrců z východu, kteří se přišli poklonit nově narozenému Králi, pro kterého lidé nenašli místo? Možná i tuto návštěvu náš bezejmenný muž zaznamenal a třeba o ní přemýšlel. Nevíme. Taková věc se ale musela rychle rozkřiknout: Jsou tu učenci z východní země, dnes bychom řekli představitelé babylónských vysokých škol a Akademie věd. Přinesli, doslova obětovali, nějakému neznámému dítěti vzácné dary, dokonce i nějaké zlato a další drahocenné věci. Nezajímalo by vás, jak si počínal onen bezejmenný majitel útulku v době, kdy se ukázaly tyto další zajímavé souvislosti vánočního příběhu?

Pro nás však tento muž zůstává stále jen tou okrajovou postavou, který nenašel místo na to, co konal Bůh. Jak se dál utvářel jeho život, nevíme. Je mužem v evangeliu, který nemá žádné jméno, a tak se mu dnes pokusíme jedno dát. Dejme si ruku na srdce a položme si upřímnou otázku. Neměl bych k postavě tohoto člověka připojit své vlastní jméno? Nejsem to vlastně také já, kdo pro přicházejícího Krále nemá místo? Není ten bezejmenný muž obrazem někoho, kdo sedává třeba i v kostele nebo v modlitebně? Jak to vypadá s námi, máme ve svém uspěchaném životě místo pro Spasitele světa? Nebyl bych zaskočen a neocitl bych se ve velkých rozpacích, pokud by o letošních Vánocích přišel Spasitel světa znovu a vzal si k sobě připravenou církev, své učedníky, tj. všechny ty, kdo pro Pána Ježíše Krista místo měli? Jednou se naplní Boží slib, který sám Pán Ježíš tlumočil svým učedníkům: „Jednou se pro vás vrátím a vezmu vás k sobě.“ Myslíte si, že až se to stane, bude někomu stačit, že nakonec byl jen okrajovou postavou, že pro Boží dílo a pro Pána Ježíše Krista měl jen málo místa? Spokojil by se někdo z vás, že se nakonec stal jen divákem, který pasivně přihlížel tomu, co koná Bůh, kdo se jakoby dívá jen škvírkou v plotě a pozoruje, co se odehrává tam, kde se rozhoduje o věčném životě nebo věčném zavržení, a sám se k tomu nepřipojí? Co dělat a jak to udělat, aby pro Spasitele světa nezůstalo v našem srdci jen okrajové místo? Všimněme si v životě tohoto bezejmenného muže tří okolností, které nám pomohou pochopit jeho jednání.

Kapacita ubytovny má své meze. Sčítání lidu se neděje každý den, a tak není divu, že je všude přeplněno. Už není místo pro nic a nikoho dalšího. Jako by celá tato situace byla obrazem života dnešního člověka. Můj život je obsazen a zaujat tolika jinými povinnostmi a starostmi, že se do něj jiné věci už prostě nevejdou. Jakoby už nezbyvá čas na nic z toho, co třeba i v koutku srdce považuji za důležité. Doléhá na mě tolik povinností a mám

vyřídít tolik úkolů, že je bláhové si myslet, že bych zvládl ještě něco jiného! Možná to není tvůj případ, že bys Ježíše Krista, Božího Syna, nějak programově odmítal, taky říkáš, že v něj věříš, je pro tebe autoritou, přesto pro něj nemáš místo. Uspořádání tvého života a kapacita tvého času jednoduše některé věci nedovolí. Proč to nezměníš?

Podívejme se ale na našeho betlémského majitele noclehárny ještě z jiné strany, nemusíme ho vidět hned tak černě. Možná, že to byl člověk, který se snažil udělat všechno, co bylo v jeho silách. Tento příběh se mohl udát úplně jinak. I když byla všechna místa obsazena, přece on, jako seriózní majitel ubytovny, neposlal zájemce o přístřeší pryč. Pravda, svoji vlastní ložnici jim nedal, ale nabídl jim alespoň chlév jako nouzové řešení v pokročilém stavu Mariina těhotenství. I tam se v nejhorším případě dá přespat. Udělal pro ně alespoň něco.

I dnes slušní, často vzdělaní a dobře vychovaní lidé zacházejí s Ježíšem Kristem, Králem králů a Pánem Pánů, podobně. Neodmítnou ho úplně, nejdou proti němu, ale nakonec jej nechají na okraji svého života. Nepronáší příkře, dejte mi s tím náboženstvím pokoj, to není nic pro mě. Spíš je tomu naopak, mnoho dobrých lidí řekne, i já vlastně věřím v Boha. Avšak Pánu Ježíši Kristu nejsou připraveni poskytnout to nejlepší. Spasitel nakonec zůstává v nějakých zapadlých koutech či vedlejších prostorách. Boží Syn však očekává, že ho pozvu do těch nejdůležitějších míst svého života, do míst, kde každý den žiji, kde pracuji, kde přemýšlím, kde se rozhoduji a kde trávím volný čas. Položme každý sám sobě otázku: Mám pro Pána Ježíše Krista skutečně nejlepší místo, anebo jsem si ho odložil jen na případ nouze, jako pojistku na dobu, ve které bych už sám na něco nestačil?

Třetí možný důvod, proč majitel noclehárny neměl pro Ježíše místo, mohla být prostá skutečnost, že byl v sezónní době tehdejšího celostátního sčítání lidu příliš zaměstnán. Hostů bylo až příliš a bylo potřeba o ně pečovat. To je případ mnoha lidí dnešní doby. V situaci dravé konkurence stačí malé zaváhání a člověk jde z kola ven. Nakonec i v době před vánočními svátky se život nějak zrychluje. Je třeba tolik věcí stihnout nejenom v zaměstnání, ale i doma, v bytě, v rodině a možná i ve svém srdci. Kdo to má všechno zvládnout? V posledních týdnech přibýlo mnoho dalších povinností a navíc se zdá, že čas se zrychlil. I náš bezejmenný člověk měl v této době tolik starostí, že v podstatě ani nebyla šance, aby reagoval jinak. Zrychlující se život všem lidem připravil past, past na jejich víru, na jejich svědomí, až nakonec past na jejich spasení. Dáblská doba! Kdo je schopen se zastavit a takový tlak prolomit? Jako bychom již neměli čas připravit svému Spasiteli to, co mu patří.

Před mnoha lety žil ve Spojených státech člověk jménem Frederick Taylor, který byl uznávaným odborníkem na zdokonalování metod a prostředků organizace práce. Základem jeho díla bylo měření spotřeby času při práci a hledání její efektivity. Vytvořil nový typ organi-

zace, tzv. funkční řízení. Jeho analýzy se staly na dlouhou dobu uznávanými metodami a daly vznik i školním osnovám, jak si zorganizovat čas a práci. Když tento odborník na využívání času v roce 1915 umíral, tak o svém životě pověděl: *Umírám nešťasten, protože jsem zanedbal to nejdůležitější - duši, víru a svědomí.*

O Vánocích si přejeme samé dobré věci. Přejeme si často, abychom dobře žili. Ať tu dnes zazní i něco hlubšího. Chceme si přát nejenom to, abychom jen dobře žili, ale abychom jednou i dobře umírali. Smíření s Bohem a připravení na věčnost. K tomu ale nestačí být jen okrajovou osobou, která pro Božího Syna, který přišel na svět, nemá místo. Věčná škoda, pokud by náš život zůstal obsazen jen těmi věcmi, které na získání spasení nemají pražádný vliv.

Sledovali jsme příběh bezejmenného člověka, který jako by ani nebyl ze starých dob. Až příliš nápadně nám připomíná svět, ve kterém žijeme dnes. Upřímně bych vám všem chtěl popřát, abyste si, a to nejenom o Váno-

cích, dokázali zarezervovat dostatek času pro toho, který vás přišel zachránit. Nechtějme patřit mezi ty, kteří pro svého Spasitele nemají dostatek místa, nechtějme být těmi, kteří ho nechají stát přede dveřmi svého života. Nechtějme se stát jen okrajovými postavami bez skutečného jména, kteří nakonec svůj život ztratí. Chtějme žít tak, aby Spasitel světa i v našem životě mohl kralovat.

Mgr. Petr Grulich, kazatel a tajemník Rady Církve bratrské, Praha

Svatá noc

Plameny v krbu začaly olizovat březová polena, právě přiložená na ohniště. Waldemar se zvedl. Přistoupil k oknu, pohlédl do tmy. Hustě padal sníh, narážel do oken, krajinu bičovala bouře. „Zítřka se málokdo dostane do kostela. Dokud pluhy neprojedou cesty, nebudou sjízdné.“ Nikdo neodpovídal. Všichni naslouchali podmanivému hlasu bouře.

„Vzpomínám si na jednu vánoční noc“ – Waldemar se vrátil na své místo – „v níž panovalo právě takové počasí. Chcete ještě poslouchat? Ta noc mi vyvstává před očima po celý večer, nemohu myslet na nic jiného.“ „Tak už nenapínej a povídej!“ řekla Stefanie a ostatní se k ní souhlasně přidali.

„Je tomu již dávno,“ začal Waldemar. „Dobrych třicet let. Chtěl jsem jet domů – bylo to ten podzim, co jsem měl za úkol uspořádat knihovnu v Rydaforu. Práci jsem dokončil právě na Štědrý den, a ačkoli jsem byl pozván na svátky ke známým, chtěl jsem rozhodně domů. Stihl jsem vlak a těšil se, že při vánoční šunkové polévce budu již doma.“

Tehdy rychlík nestavěl v naší stanici. V osobním vlaku bylo oddělení třetí třídy přeplněno lidmi. Byl jsem chudý a právě v tu chvíli jsem si nepřál nic víc, než si koupit příplatek a sednout si do druhé třídy. Moje peněženka však byla příliš prázdná na to, abych si mohl dovolit takovou výstřednost. Vměstnal jsem se tedy do svého koutu a pozoroval podrážděně a namyšleně „lid“ – jako zelenáč, kterým jsem také byl. Snad nikdy jsem neviděl najednou pohromadě tolik mastných balíků se svačinami, roztodivného oblečení, špinavých rukou, necítil jsem tolik nepříjemných lidských pachů a neslyšel tolik nekultivovaných hlasů.“

„Ubohý Waldemare!“ dobírala si soucitně vypravěče Stefanie.

„Věř mi, totéž jsem si myslel také. Ale postupně to bylo lepší. Lidé vystupovali, noví přicházeli, někteří podobně jako já čistě umytí a vánočně naladěni. I když ve Švédsku nebývá zvykem spolu ve vlaku mluvit, začínala v našem oddělení vládnout přátelská nálada. Byl Štědrý večer, zdálo se, že většinu něco pěkného očekává, až se dostane ke svému cíli. Snad všichni se těšili domů, nebo alespoň k příbuzným nebo přátelům. Jak jsem tak seděl ve svém koutě a pozoroval je přes noviny, začínali mně ti lidé připadat milí a sympatičtí. Také již nebylo tak přeplněno, vždyť kdo bezpodmínečně nemusí, tak o Štědrém večeru necestuje. V jedné bezvýznamné stanici přistoupil mladý pár. Jeho bych tipoval na řemeslní-

ka, truhláře nebo něco podobného. Ona byla těhotná, sotva starší než dvacet let. Měla bledou, téměř průzračnou pleť, byla nápadnou blondýnou. Její pohled byl vzdálený, ponořený do hlubokých, šťastných sfér. Zdálo se, že nic kolem sebe nevnímá. Bylo zřejmé, že se velmi brzy stane matkou. Uvědomil jsem si, že jsem ještě u žádné ženy neviděl takové tiché, nesmírně pokojné očekávání navzdory tomu, co má přijít. Oba byli prostě, ale čistě oblečení. Vzpomínám ještě, že žena měla černý šátek.

Nově příchozí byli právě tak mlčenliví, jako my ostatní. Ale i když nepromluvili, bylo zřejmé, že mezi sebou prožívají bezprostřední kontakt. Muž byl dojemný ve své ohleduplné něžnosti, připraven jí pomoci, nebo potěšit.

Nevím, zda to zpozorovali i ostatní spolucestující. Asi sotva. Nejspíš se plně ponořili do svých vlastních myšlenek a nic jiného nevnímali.

Sněžilo, když jsem nastupoval do vlaku, a to již měl vlak zpoždění. Kolem poledne se to změnilo na příval sněhu, hnaný ostrým větrem. Přistupující měli plné ruce práce, když si oklepávali kabáty. Výhled z okna do přírody byl stále více zastřen, až byl pohlcen jediným mohutným oblakem sněhu, hnaným ohromnou silou severního skučícího větru. Bylo až nepříjemné vyhlížet z okna, tak depresivně to působilo. Obraceli jsme se, pokud jen to šlo, ke středu vagónu. Ve Finnby kdosi zjistil, že máme již dvouhodinové zpoždění.

Tehdy nastal neklid. Všichni jsme vypočítávali, jak dlouho to ještě může trvat, než se dostaneme do svých nejruznějších cílových stanic. Chvilí to vypadalo, že vánice ustane. Začínali jsme opět doufat, že vlak alespoň část ztraceného času dožene. Netrvalo to dlouho a záplava sněhu hnaného bouřkou byla ještě větší než předtím. Vlekli jsme se pomaleji než nákladní vlak. Nebylo nás pohromadě víc než deset dvanáct lidí, ale všichni jsme počítali, že se včas dostaneme k vánočnímu stromku, k naší vánoční kaši, šunkové polévce a všemu tomu, co jinak od takového večera očekáváme. Ti z nás, kteří byli svému cíli nejbližší, ještě doufali, že to stihnou. Pro nás ostatní byly vyhlídky pochmurné. Sám jsem mohl těžko počítat, že budu doma před devátou, výhled některých se posunul ještě více do ztracena. Náhle jsme zastavili. Venku naprostá tma, ani záblesk světla od nějaké lampy. Jako bychom ztratili kontakt se světem.

Vyšel jsem na plošinu. Sníh mne udeřil do tváře. Šlehal jako krupobití nebo bodající jehly. Nakolik jsem mohl vidět, stáli jsme uprostřed lesa a nemohli dál.

Bylo tomu skutečně tak. Průvodčí nám brzy potvrdil se skličující jistotou: stojíme na pustém místě v osamělé lesní krajině, situace je beznadějná. Nikdo nemůže říci, kdy bude trať opět volná.

Zatímco odešel, aby sdělil dál onu Jobovu zvěst, vypuklo mezi námi nepříjemné vzrušení. Začalo to tím, že dvě děti spustily hlasitý pláč. Potřebovaly vykřičet všechno své zklamání, únavu z celodenní cesty a smutek nad tím, že se těšily na Štědrý večer. Podobně i my starší jsme

klesali na mysli. V našem chování selhávala sebekontrola, padaly zábrany, jako by je odvál sníh. Naše rozčilené hlasy vytvářely disharmonickou zvukovou kulisu, v níž se prolínalo vzlykání, nadávky a křik. Připadalo nám to, jako kdyby na nás náhle dopadlo všechno zlé, všechno dosavadní životní zklamání a žal, aby nás to deptalo. Naše tváře se proměnily. Ještě před chvílí jsme byli skupinou celkem milých lidí, náhle se však naše rysy pokřivily v ošklivou karikaturu nás samých. Bylo to strašné. A když přišel znovu průvodčí, aby nám oznámil, že jsme uvízli v naprosto nehostinné krajině a budeme v tomto lese muset přečkat celou noc, dostoupilo naše rozhorlení vrcholu. Nikdo z nás se už ani nepokusil reagovat jinak než sebelítostivým hněvem.

Říkám-li nikdo, pak v to nepočítám dvojici, o níž jsem před chvílí mluvil. Vezmeme-li v úvahu stav ženy, měli ti dva mnohem pádnější důvod než kdokoli z nás, aby toužili co možná nejrychleji dosáhnout cíle cesty. Ale ani jeden z obou nedal najevo svou podrážděnost nebo hořkost. Seděli vedle sebe, drželi se za ruce. V jejím pohledu se snoubil stín obavy s výrazem radostně očekávaného štěstí. On při ní stál s pevnou mlčenlivou něžností. A byly to jejich pohledy, které mne přiměly, abych se vzpamatoval.

Zatímco vlna rozladění ještě stoupala, zdvihla se náhle mladá žena ze svého místa a přes všechny rozruch kolem právě její pohyb vyvolal pozornost. Spočinuly na ní oči všech. Její tvář projela bolest. Pošeptala svému muži několik slov a on jí pomohl, aby se uložila na lavici. Obrátil se k nám a pověděl, co nám již bylo zřejmé – že jeho žena bude rodit. V jeho hlase nebylo známky po panice, jen trochu znepokojení. Zdálo se, že je ujištěn, že vše dobře skončí.

Ta slova působila jako čarovná formule. Vypadalo to, jako by tato prostá skutečnost způsobila změnu v naší pestré a rozladěné společnosti, byla silou měnící ovzduší. Náhle nic neznamenalo, že stojíme zasněženi v lese, že vlak nemůže dál, že přijdeme o vánoční večer. Všechna nepohoda, která nás tak hluboce jítřila, přestala být pro nás najednou závažná. Naše zaslepenost pominula,

jako by se rozjasnilo. Byli jsme opět přivedeni ke svému lepšímu já.“

Vypravěč seděl chvíli mlčky. Ohniště v krbu doutnalo a dým stoupal do komína. Potom pokračoval: „Obě uplakané, politováníhodné děti se také uklidnily. Položili jsme je na lavice a přikryli kabáty. Muži šli stranou, ženy se shromáždily u porodu. Jedna z nich nás požádala, abychom opatřili vodu. Sníh jsme rozpustili nad lihovým kahanem v kotlíku, který sehnal průvodčí. Pak jsme již jen čekali, až se voda ohřeje. Bezprostředně jsme se tak seznámili, a tím rozptýlili vše nepříjemné, co mezi námi ještě před chvílí bylo. Sesedli jsme se jako přátelé v očekávání okamžiku, obestřeného tajemstvím – příchodu nového člověka na svět.

Byla to statečná žena. Nesla svůj úděl trpělivě. Po napjaté chvíli jsme uslyšeli první křik novorozenceho člověka. Bylo to, jako by se dech nového života dotkl také mé duše, rozezněl to nejlepší ve mně a požadoval naplnění. Nepochopím, jak se to stalo, ale by to tak.

Dítě – bylo to děvče – bylo umyto ve vodě z rozpuštěného sněhu, zabaleno do plátna, které vyndala jedna z žen ze svého zavazadla. Když pak vše dospělo ke šťastnému konci, přistoupili jsme všichni k mladé matce. Podobala se madoně, jakou jsem neviděl nikdy předtím, ani potom, ani v umění, ani v životě.

Nezbývá toho mnoho, co dodat. Vánice mezitím ustala, dokonce se ukázalo nebe plné hvězd. Síríus jasně zářil na obloze. Vybrali jsme tolik peněz, kolik jsme jen mohli postrádat, jako dar pro novorozence, a nebylo to málo. Této noci jsme se cítili být nevýslovně bohatí.

Ráno byla cesta volná a my jsme mohli pokračovat v cestě. Ve svém nitru jsem nikdy nepřestal cítit, že tato noc byla svatá.“

*Jeana Oterdahl, z němčiny přeložil jmk
Bratrská rodina 1985, číslo 12
Ilustrace Marie Vojtová*

Důvěra

Jistý člověk jménem Mogo považoval Vánoce za zcela bezvýznamný svátek. Večer 24. prosince měl za nejsmutnější v roce, protože různí lidé si tehdy uvědomují, jak osamělí jsou, nebo si připomínají milovanou osobu, která toho roku zemřela.

Mogo byl dobrý člověk. Měl rodinu, hleděl pomáhat bližním a v obchodních záležitostech si počínal čestně. Nemohl však připustit, že lidé jsou tak prostoduší a věří, že Bůh sestoupil na zem jen proto, aby jim poskytl útěchu. Protože měl své zásady, nebál se říkat všem, že Vánoce nejenže jsou spíš smutné než veselé, ale že také vycházejí z nepravdivého příběhu o Bohu, který se proměnil v člověka.

V předvečer oslavy Kristova narození se jeho nejbližší – tedy žena a děti – jako vždy chystali do kostela. A Mogo je jako vždy poslal, aby šli sami, řka: „Bylo by to ode mne pokrytectví, kdybych šel s vámi. Budu tady čekat, až se vrátíte.“

Když rodina odešla, Mogo usedl na svou oblíbenou židli, rozdělal oheň v krbu a pustil se do četby novin. Brzy ho však vyrušil hluk za oknem, následovaný další-

mi. Mogo v domněnku, že se někdo baví sněhovými koulemi, přes sebe přehodil kabát a vyšel ven, doufaje, že vetřelci nažene strach.

Jakmile otevřel dveře, uviděl hejno ptáků, kteří se ztratili v bouři a teď se chvěli zimou ve sněhu. Jakmile zpozorovali osvětlený dům, snažili se vniknout dovnitř, ale jak narazili na okenní tabuli, pohmoždili si křídla, takže nemohli létat, dokud se jim nezahojí.

„Přece ta stvoření nenechám tam venku,“ pomyslel si Mogo. „Jak jim pomoci?“ Zamířil k vratům garáže, otevřel je a rozsvítil. Avšak ptáci se nepohnuli.

„Mají strach,“ řekl si Mogo. Vrátil se do domu, sebral pár kousků chleba a drobků vyznačil cestičku až k osvětlené garáži. Ale bez výsledku.

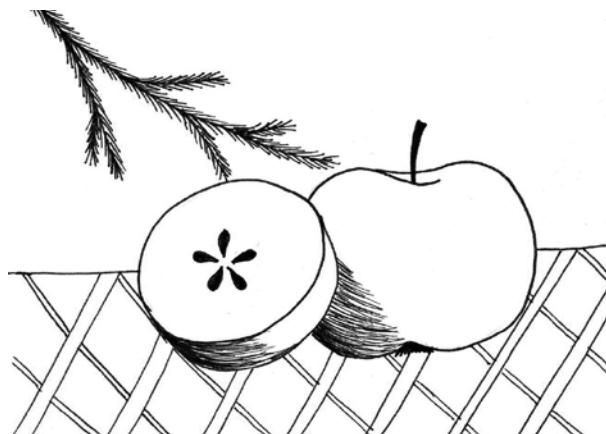
Mogo rozevřel náruč, pokusil se je pobízet laskavým voláním, tu a tam některého jemně popostrčil, ale ptáci byli ještě neklidnější, začali se zmítat a bezhlavě pobíhat po sněhu, přičemž zbytečně ztráceli tu trošku sil, která jim ještě zbyla.

Mogo už nevěděl, co si počít. „Musíte mě mít za kohosi strašného,“ řekl nahlas. „Což nechápete, že ke mně můžete mít důvěru?“ A všecek zoufalý zvolal: „Kdybych se teď mohl jen na několik málo okamžiků proměnit v ptáka, pochopili byste, že vás chci opravdu zachránit!“

V tu chvíli zazněl kostelní zvon ohlašující půlnoc. Tu se jeden z ptáků proměnil v anděla a zeptal se Moga: „Teď už chápeš, proč se Bůh musel proměnit v člověka?“

A Mogo, v očích slzy, poklekl ve sněhu a odvětil: „Odpusť mi, anděli. Teď už chápu, že důvěřovat můžeme jen těm, kdo se nám podobají a zakoušejí totéž co my.“

*Paulo Coelho, volné zpracování povídky Paula H. Dunna
„Come and Follow Me“, (Pojď a následuj mne).*

O vánočních dárcích

Nevěřte, prosím vás, že dárky pod stromečkem jsou jen věci – o ty věci tolik nejde. Je to projev lásky ke svým blízkým a milým. Nevěřte, že předvánoční shon (kdoví proč mívá člověk představu, že toho do Vánoc musí stihnout víc než jindy) není k ničemu dobrý. Je! Štědrý večer má být sváteční večer, na stole má být hojnost, i když pro mnohé z vás nesymbolizuje přivítání božského dítěte, jehož láska nás spasí. Nevěřícím přece mohou symbolizovat neméně důležitou lásku lidskou.

Lidové noviny, 21.12.2012

Petruška Šustrová, česká publicistka, překladatelka z angličtiny a polštiny a bývalá disidentka

Dost bylo Vánoc!

Vánoce všude! V televizi, na ulicích, na limonádách. Člověk se málem bojí otevřít sardinky... Hlasatelé se v televizi tváří „svátečně“, z mnohých stran zaznívá, že normální je prožívat „vánoční idylu.“ Sentiment teče proudem.

Honba za „idylou Vánoc“ přináší ale své hořké plody. Nervy se napínají. Stres, uštvánost a nervozita dostávají navrch. „Rodinné svátky“ jítří bolest lidí z rozpadlých rodin, lidí opuštěných, lidí nezakotvených. Na vlně Vánoc se vozí obchodníci, politici i zloději. Podoba dnešních Vánoc se tak stává karikaturou Vánoc původních.

Co jsou tedy ale Vánoce doopravdy? Jsou dobrou zprávou, že Bůh se v Ježíši Kristu solidarizoval s lidmi. Nenarodil se do žádné idylly. Mocný Bůh přišel jako bezmocné dítě. Bohatý Bůh přebýval v jeslích ve chlévě. To vše proto, abychom uvěřili, že s námi má dobré úmysly, že nám rozumí, že mu na nás záleží, a že nás má rád.

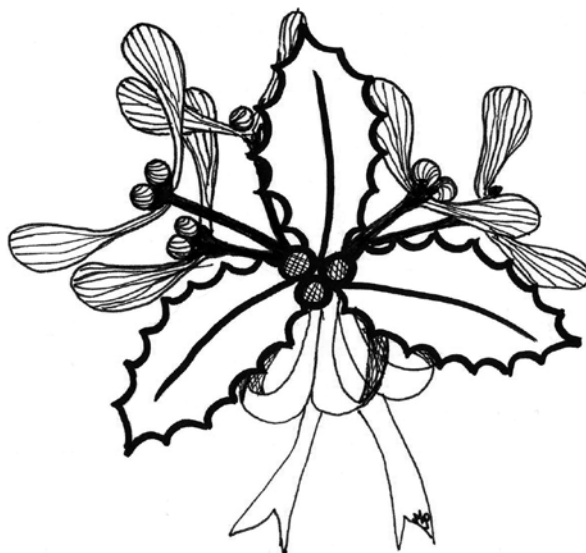
Tento Bůh má dobré úmysly i s Tebou, záleží mu na Tobě, rozumí Ti a má Tě rád. Neboj se ho svými slovy pozvat i do svého života! On s tebou chce být i v každém všedním dnu.

Z internetu

Tradiční vánoční kvíz

- Na výstavě biblí v Muzeu Štěpánovska nebyla vystavena
 - Bible kralická
 - Bible vydaná v Kutné Hoře
 - Melantrichova bible
 - Šestidílka
- Překlady bible mají různé názvy. Který překlad mezi ně nepatří?
 - Bible kralická
 - Bible drážďanská
 - Bible ekumenická
 - Bible Blahoslavova
- Noc kostelů 2013 se nekonala
 - Keblově
 - v Psářích
 - ve Zdislavicích
 - ve Zdebuzevsi
- Mezi názvy obsahující jméno „Štěpánovský“ nepatří
 - Štěpánovská hora
 - Štěpánovský hrdina
 - Štěpánovský zpravodaj
 - Štěpánovská pahorkatina
- Hasiči V Trhovém Štěpánově oslavili od svého založení
 - 110 let
 - 120 let
 - 130 let
 - 140 let
- Josef Korn je starostou hasičů
 - 10 let
 - 15 let
 - 20 let
 - 30 let
- Slovanští věrozvěstové Cyril a Metoděj přišli na Velkou Moravu v roce
 - 861
 - 862
 - 863
 - 864
- V nejmenší části našeho města, ve Štěpánovské Lhotě, žilo koncem roku 2012 stálých obyvatel
 - 3
 - 5
 - 7
 - 10
- Kolik domů je ve Štěpánovské Lhotě (včetně rekreačních chalup)
 - 10
 - 15
 - 20
 - více než 20
- Která Lhota není v okolí Trhového Štěpánova (případně na Vlašimsku)?
 - Lhota Kácovská
 - Lhota Bubeneč
 - Roubíčková Lhota
 - Hrozená Lhota

Pozor: Jedna otázka obsahuje dvě správné odpovědi!!!

Doplňovačka s tajenkou

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

Legenda:

1. Sídlo myšlení, 2. Nečistota, 3. Druh ptáků, 4. Smutek, 5. Lyžařská soutěž, 6. Trn, 7. Návod, 8. Dovednost, 9. Otisk, 10. Stádium hmyzu, 11. Horský hlodavec, 12. Slabý vítr, 13. Elektroda, 14. Zbytek po spálení, 15. Velké moře, 16. Nož-ní páka

Tajenka je v druhém řádku.

Osmisměrka

A	D	E	L	O	K	A	K	L	A	K	S	I	C	R	A	N	A	R	CH	O	P	R	Y	M	O	R	T	S
O	S	I	L	O	N	K	A	I	Z	E	L	V	M	Ě	T	Š	Í	L	K	I	Ž	P	R	A	V	Ě	K	I
J	T	E	V	D	L	L	K	M	A	L	O	K	A	G	O	L	I	P	E	P	Ř	T	L	A	K	O	A	R
Č	A	P	A	A	I	I	S	O	M	O	N	Á	N	T	A	D	A	L	A	B	S	D	R	A	K	E	K	A
S	S	K	S	K	D	V	Á	N	O	Č	N	Í	S	V	Á	T	K	Y	N	E	A	Y	L	O	Z	Š	N	É
V	T	A	N	Í	S	L	B	Á	L	R	Í	V	A	L	K	E	C	I	V	N	O	K	S	O	P	Ý	I	Š
Á	A	N	N	E	C	Á	O	D	O	O	B	O	R	Y	K	M	O	L	Z	I	M	O	L	E	Z	Y	M	Š
N	T	K	N	T	L	I	L	A	K	E	R	Á	D	Ž	U	O	I	Š	U	A	N	I	V	A	L	O	A	C
Z	V	O	N	Y	A	A	K	N	I	D	O	R	A	E	Š	S	O	L	O	K	E	R	Í	Č	E	V	M	E

Alenka, anýz, Apač, astat, balada, čolek, dárek, divadlo, epilog, kabel, klasa, klavír, klíště, klobáska, koleda, kolomaz, kokos, kolos, konvice, kuš, lavina, láska, limonáda, lyže, maminka, mansarda, mozol, narciska, obory, ochrana, okna, Oldřich, pepř, plaz, pravěk, psíci, rodinka, Santa, seno, silon, silvestr, skalka, slon, stromy, svatá, sysel, šiška, šnek, tropy, uši, **vánoční svátky**, večírek, vidle, vilka, zimolez, zlomky, zvony

Správné odpovědi

zašlete poštou na adresu redakce (je uvedena v tiráži) nebo přineste osobně v zalepené obálce na Městský úřad v Trhově Štěpánově nejpozději **do pátku 10. ledna 2014**. Vylosované luštitelé odměníme malým dárkem.

Bohoslužby o Vánocích

Římskokatolická církev

Kostel sv. Bartoloměje Trhový Štěpánov

4. adventní neděle 22. 12. 2013

08.30 hod. pravidelná mše svatá

Úterý 24. 12. 2013 Štědrý den

24.00 hod. půlnoční mše svatá

Středa 25. 12. 2013 Hod Boží vánoční

08.30 hod. pravidelná mše svatá

Čtvrtek 26. 12. 2013 sv. Štěpána

08.30 hod. pravidelná mše svatá

Neděle sv. Rodiny 29. 12. 2013

08.30 hod. pravidelná mše svatá

Úterý 31. 12. 2013 poslední den roku 2013

18.00 hod. Poděkování za uplynulý rok a mše svatá

Nový rok středa 1. 1. 2014

08.30 hod. pravidelná mše svatá

Kostel sv. Petra a Pavla Zdislavice4. adventní neděle 22. 12. 2013

08.00 hod. pravidelná mše svatá

Úterý 24. 12. 2013 Štědrý den**21.00 hod** půlnoční mše svatáStředa 25. 12. 2013 Hod Boží vánoční

08.00 hod. pravidelná mše svatá

Čtvrtek 26. 12. 2013 sv. Štěpána

08.00 hod. pravidelná mše svatá

Neděle sv. Rodiny 29. 12. 2013

08.00 hod. pravidelná mše svatá

Úterý 31. 12. 2012 poslední den roku 2013

16.00 hod. Slavnost na ukončení roku

Nový rok středa 1. 1. 2014

08.00 hod. pravidelná mše svatá

**Církev bratrská Trhový Štěpánov - modlitebna,
Dubějovická 50**Úterý 31. 12. 2012 poslední den roku 2013

17.00 hod. bohoslužba na ukončení roku s programem

**Církev bratrská Vlašim – Spolkový dům, Palac-
kého náměstí 7**4. adventní neděle 22. 12. 2013

10.00 hod. bohoslužba s dětskou vánoční slavností

Čtvrtek 26.12.2013 Hod Boží vánoční

9.30 hod. sváteční bohoslužba na Zámku ve Vlašimi

Informace poskytl:**P.ThMgr. Marek Martiška, MIC,****P. ThMgr. Marcel Timko, Milan Červenka****Jaké bylo počasí na Štědrý den?**

(Podle zápisů v Pamětní knize Města Trhového Štěpánova)

Rok	Ráno	Odp.	Ráz
2001	-10 °C	-6 °C	Jasno, později zataženo a v noci sněžilo
2002	-6 °C	-3 °C	Zataženo
2003	-14 °C	-7 °C	Jasno s popraškem sněhu
2004	+5 °C	+6 °C	Skoro zataženo, slabý déšť, větrno
2005	+1 °C	+3 °C	Zataženo, večer oblačno a sněhová pokrývka 5 cm
2006	0 °C	0 °C	MLha, zataženo a později opět mlha
2007	-5 °C	-2 °C	Zataženo, inverze
2008	+2 °C	+4 °C	Zataženo
2009	0 °C	+1 °C	Zataženo
2010	0 °C	0 °C	MLha, později zataženo, odpoledne mrholení
2011	+4 °C	+6 °C	Zataženo, večer déšť 2 mm
2012	+1 °C	+14 °C	Jasno

Jaké bude počasí letos? Sníme o Vánocích bílých....
Ale kouzlo těchto svátků je v něčem jiném....

Na slovíčko...***Nemocná společnost a jak ji léčit***

Pouhý den před předčasnými parlamentními volbami do Poslanecké sněmovny probíhala v České televizi superdebata představitelů politických stran. Na konci této debaty pověděl předseda KDU-ČSL MVDr. Pavel Bělobrádek, Ph.D., MPA, že pokud budou lidé dodržovat Desatero božích přikázání, že nic jiného nepotřebujeme.

Naše společnost je nemocná, ale nejen česká, nemocná je společnost na celém světě. Z toho můžeme odvodit, že nemocní jsme my všichni, pisatele tohoto článku nevylímáme.

Ale co to je Desatero? Kdybychom udělali v našem městě průzkum, jak by dopadl? A kolik z dotazovaných by Desatero znalo zpaměti? Desatero je souhrn božích pokynů, které dal Bůh prostřednictvím Mojžíše národu izraelskému. Tento národ vyšel z Egypta, kde otročil fa-raonovi, aby se usadil v novém, zaslíbené zemi, kterou obývá dodnes. O Desateru bylo napsáno mnoho knih, vysloveno mnoho kázání. Jeho obsah je skoro neznámý. Je zaznamenáno v biblické knize Starého Zákona, která je nazvána Exodus, ve 20. kapitole.

Toto Desatero přepsali mladí lidé v roce 2000, a vyjádřili je v několika variantách:

1. Budeš mít jednoho Boha; budeš se hlásit jen ke mně, já jsem tvůj jediný Bůh; za boha budeš mít jen mne.
2. Můžeš si zobrazovat vše kromě Boha; Bůh bude obrazem tvé duše; budeš mít obrazy pouze bez Boha.
3. Boží jméno ti bude svaté; mé jméno používej jen vážně; mluv bez užívání Božího jména; mé jméno budeš používat jen ve vhodných příležitostech.
4. Budeš ctít sedmý den.
5. Budeš poslouchat svého otce a matku; cti své rodiče a starej se o ně; budeš mít v úctě své rodiče.
6. Budeš milovat své bratry a sestry; budeš přát lidem život, který jsem jim dal; budeš ctít život (i zvířecí).
7. Budeš se milovat pouze v manželství; budeš milovat jen tu, kterou sis vyvolil; budeš věrný.
8. Nechej věci svého bližního jen jemu; budeš si hledět jen svého majetku; cizí věci necháš na pokoji; budeš užívat jen svých věcí.
9. Budeš mluvit o druhých jen tak, abys je nezranil; říkej pravdu, i když ti jde o život, jsem s tebou; budeš říkat pouze pravdu nebo budeš mlčet; budeš mluvit o svých bližních jen pravdu.
10. Spokojíš se se svým majetkem, který jsem ti dal; nechej bližnímu věci, které se ti líbí, a važ si těch, co máš; tvůj majetek je tvůj a jejich majetek je jejich; nechej na pokoji cizí věci, i když se ti líbí.

Dlouhý čas vánočního i povánočního času nám poskytuje příležitost přemýšlet o tom, co je obsahem Desatera. Má pravdu pan Bělobrádek? Pokud ano, co s tím uděláme?

Připravil rV

Podání přiznání k dani z nemovitostí

Katastrální úřad dokončil obnovu katastrálního operátu a vyhlásil účinnost nového katastrálního operátu (tzv. „digitalizaci“) v obci Dubějovice dnem 9. května 2013 a v obci Dalkovice dnem 21. listopadu 2013.

Z toho vyplývá důležitá povinnost pro všechny vlastníky pozemků, kteří před digitalizací vlastnili pozemky ve zjednodušené evidenci – původ pozemkový katastr (PK) – a užívalo je ZD Trhový Štěpánov a. s. nebo jiný subjekt, který za ně platil daň z nemovitostí, **podat dílčí přiznání k dani z nemovitostí. Přiznání se podává u Finančního úřadu Vlašim do 31. ledna 2014.** Pracovnice na úseku daně z převodu nemovitostí Vám pomohou přiznání vyplnit.

Městský úřad Trhový Štěpánov

Nový kontejner

Na Náměstí v Trhovém Štěpánově pod autobusovou čekárnou byl přistaven nový kontejner bílé barvy a je určen pro sběr bytového textilu, oděvů, bot a hraček. Horní vzhazovací prostor je opatřen bezpečnostní přepážkou proti vniknutí. Věci před uložením do kontejneru je třeba zabalit. Kontejner se vyváží 1 x týdně.

Město Trhový Štěpánov uzavřelo smlouvu o bezplatném umístění a vyvážení kontejneru se společností REVENGE a. s., která se zabývá sběrem a zpracováním oděvů, obuvi a hraček. V závodě v Boskovicích provádí třídění a zpracování materiálu, měsíčně zpracuje 500 – 600 tun. Část oblečení může sloužit i nadále svému účelu, část se zpracuje pro průmyslové využití a malý zbytek odpadu se energeticky zhodnocuje. Společnost spolupracuje s charitativními organizacemi v České republice.

Každý z nás vyprodukuje ročně průměrně zhruba 15 kg starého šatstva, které většinou končí jako směsný odpad a na skládkách zbytečně zatěžuje životní prostředí.

Městský úřad v Trhovém Štěpánově žádá občany, aby využili tuto možnost ekologického zhodnocení nepotřebných věcí ze svých domácností. Děkujeme Vám.

Městský úřad Trhový Štěpánov

Vánoční a novoroční přání pro naše čtenáře

Přání od prof. Dr. Richarda Čemuse, SJ z Říma

K blížícím se vánočním a novoročním svátkům přeji všem obyvatelům Štěpánovska hodně pohody, spokojenosti a rodinného štěstí. Když Vás v létě osobně potkávám v kostele, na náměstí či ve vašich domovech, cítím hluboké lidské spojení, které přerůstá až do nebe tam, kde se lidská srdce otevrou dokořán. Je to neuvěřitelné, kolik krásných a hlubokých rozhovorů jsem s mnohými z Vás za poslední

léta měl. Vrcholem jsou Duchovní cvičení na Hrádku, kde ve společenství rok co rok hledáme Boha. A On se nechá najít! Ať se dá poznat každému z nás letos o něco hlouběji, o něco víc! To není planý sen, vždyť proto se stal člověkem! Připomínají nám to Jesličky. Postůjme před nimi. Stačí okamžik maličký!

Starostovo přání

Vážení spoluobčané!

Prožíváme adventní období, a to je čas, který vytváří tu správnou atmosféru pro předvánoční čas. Je třeba, abychom se nenechali masírovat od komerčních firem a nechali na sebe působit adventní čas, čas pro zamyšlení a vzpomínání na dětská léta, na lidi, kteří již mezi námi nejsou.

Přeji Vám, aby se Vám právě toto dařilo, aby to bylo hlavní náplní Vašeho času příprav na Vánoce, nejkrásnějších svátků v roce.

Přeji Vám, aby se Vám vyplnily nejkrásnější představy, abyste si v pohodě domova mohli užít krásnou radost možnosti obdarovat a být obdarován, prostě užít si lásky a porozumění v rodinách a se svými přáteli i zklidnění po celoročním chvatu.

Do nového roku Vám všem přeji hodně energie při zvládání denních starostí, pevné zdraví a spokojenost Vám i Vaším rodinám, a hodně úspěchů ve Vašich aktivitách.

Ing. Václav Nekvasil, starosta města

Přání místostarosty

Vážení spoluobčané,

letošní rok se blíží ke svému konci. Nezbyvá nám nic jiného, než jako každoročně tuto skutečnost přijmout. Uplynulý čas přinesl dny dobré i méně dobré, vždy je však třeba si hezkých chvil vážit a děkovat za ně.

Uvažme, že v dnešní době v různých částech světa lidé trpí válkami a hladem. Přeji nám všem, aby svět začal být více spravedlivý, aby i ti poslední měli své důstojné místo ve společnosti a mohli v míru slavit přicházející svátky.

Přeji Vám požehnané Vánoce a šťastný nový rok prožitý v lásce.

Josef Korn, místostarosta města

Z Městské knihovny

Milí čtenáři!

Děkujeme vám za přízeň, chuť a nadšení, se kterým navštěvujete Městskou knihovnu v Trhovém Štěpánově ☺. Je nám velkým potěšením, že jste v uplynulém roce zavítali právě k nám, a vypůjčili si rekordních 12 000 titulů.

Děkujeme touto cestou i všem sponzorům, kteří darovali zajímavé knihy.

Dovolte, abychom vám všem upřímně popřáli požehnané, šťastné a veselé Vánoce. Ať jejich radostné poselství naplní naše srdce, a přetrvá po celý nový rok 2014.

Hodně zdraví, štěstí a hlavně lásky.

Na další spolupráci se těší knihovnice

Ludmila Kornová a Jana Vlasáková

Od Kalňáků

Občanské sdružení Kalňáci děkuje svým přátelům a příznivcům za podporu a návštěvy pořádaných akcí. Vážíme si všech lidí, kteří ignorují současnou poptávku po konzumním seriálovém občanovi a žijí společenským děním v obci. Přejeme spolkům a sdružením na Štěpánovsku co nejvíce zapálených členů, samé povedené akce a mraky spokojených účastníků. Všem dohromady pak klidné vánoční svátky, zato akční rok 2014!

Ze Základní školy

Zaměstnanci a žáci Základní školy Trhový Štěpánov přejí všem klidné, šťastné a pohodové prožití vánočních svátků a do nového roku především pevné zdraví, hodně pozitivní energie a radost z každého dne.

Za Základní školu Trhový Štěpánov

Mgr. Květa Kuželová, ředitelka školy

Z Klubu aktivního stáří

Přejeme všem čtenářům Advent plný pohody a klidné sváteční atmosféry. Krásné prožití vánočních svátků a hodně zdraví, štěstí a Božího požehnání do nového roku.

Za Klub aktivního stáří Jaroslava Měchurová

Od Mgr. Stanislava Kužela

Vážení čtenáři Zpravodaje Štěpánovska, chci využít právě probíhajícího předvánočního období a popřát Vám všem k nadcházejícím svátkům vánočním především jejich šťastné, klidné a pohodové prožití v rodinném kruhu. Do příštího nelehkého roku Vám popřát pevné zdraví, patřičnou míru spokojenosti, velké množství odhodlání, pevné nervy a dostatek elánu k tomu, abychom se v rámci daných možností vypořádali se vším, co nás čeká. Současně se zkusme zamyslet, co může každý z nás udělat pro to, aby život v našem malém městečku byl příjemnější než doposud. Skromně si přeji, abychom se setkávali více i osobně, jako sousedé a spoluobčané. Tak můžeme poznávat změny v našem okolí, navzájem a veřejně o nich diskutovat a tím vlastně spoluvytvářet, vylepšovat a upevňovat tu naši velkou rodinu, do které patříme všichni už tím, že tady spolu bydlíme.

To vše Vám přeje Mgr. Stanislav Kužel

Poděkování golfového klubu

Všem přátelům a členům spolku Atrium Golf Club Trhový Štěpánov děkujeme za projevenou důvěru v roce 2013, přejeme velkou trpělivost a těšíme se v dalším roce opět na viděnou.

Ing. Mirka Voigtsová, ATRGC

Přání od hasičů

PF 2014

Požehnané Vánoce
a šťastný nový rok 2014

*prející hasiči
Trhový Štěpánov*

Pozvánky

Na výstavu do Zámku ve Vlašimi

Zpátky do pohádky až do neděle 29. prosince 2013. Otevřeno každý den 9-12 hod., 13-16 hod., poslední prohlídka v 15.30 hod. Na Štědrý den bude zavřeno !!!

Na výstavě najdete kostýmy a rekvizity ze známých pohádek Československé a České televize. Připomeňte si pohádky Zlatovláška, Popelka, Lotrando a Zubejda, Sedmero krkavců, Kouzla králů, O princezně, která ráčkovala, Plaváček, O štěstí a kráse a řadu dalších.

Výstava je vánočně vyzdobena a prohlédnete si také velký Šounův betlém.

Do kostela sv. Bartoloměje v Trhovém Štěpánově

Město Trhový Štěpánov zve na koncert skupiny Diogenes do kostela sv. Bartoloměje v sobotu 14. prosince 2013 od 18 hodin.

Na programu jsou koledy, spirituály, vánoční písně, duchovní i světské písně

Na koncert do Soutic

Obecní úřad Soutice Vás srdečně zve na **VÁNOČNÍ KONCERT skupiny Diogenes**, který se koná v pondělí 23. 12. 2013 od 18.00 hod. v kostele sv. Jakuba staršího v Souticích.

Uslyšíte koledy, spirituály, vánoční písně, duchovní i světské písně.

Na Fotografický kurz v lednu 2014

Od pondělí 6. ledna 2014 začíná v místním Společném domu fotografický kurz, který bude obsahovat deset večerních bloků po dvou hodinách a dvě sobotní praktické dílny v krajině. Je to volné pokračování předchozího kurzu „S fotoaparátem za zajímavostmi Českého smaragdu“. Kontakt: Vít Švajcr, svajcr@dobresvetlo.com, tel.: 722 133 866.

Společenská kronika

Narodili se:

13.09.2013

Denisa Musilová, Trhový Štěpánov

Denisa Musilová, s rodiči Markem a Ivou Musilovými

24.09.2013

Ema Kuželová, Trhový Štěpánov,
otec Petr Kužel, Trhový Štěpánov, matka Michaela Němečková, Praha

Ema Kuželová

26.10.2013

Václav Kořínek, Trhový Štěpánov

Václav Kořínek s rodiči Václavem a Pavlou Kořínkovými

Sňatek uzavřeli:

21.09. – Hana Donátová, Trhový Štěpánov, a Miroslav Kylar, Městečko u Benešova

12.10. – Jana Provazníková, Střechov nad Sázavou, a Ing. Jiří Dvořák, Zvánovice

26.10. – Tomáš Prokop, Sedmpány, a Kateřina Kalvachová, Chvalov u Ústí nad Labem

Životní jubilea:

02.12.2013 – Drahomír Maštaliř, Dalkovice – 82 let

08.12.2013 – Marie Vinšová, Dubějovice – 85 let

09.12.2013 – Břetislav Filip, Dubějovice – 65 let

09.12.2013 – Miloslav Votruba, Trhový Štěpánov – 55 let

13.12.2013 – Jaroslav Neraď, Trhový Štěpánov – 84 let

14.12.2013 – Jaroslav Forman, Trhový Štěpánov – 80 let

19.12.2013 – Pavel Kaleta, Trhový Štěpánov – 89 let

23.12.2013 – Jaromír Hospergr, Trhový Štěpánov – 70 let

28.12.2013 – Marie Veselá, Trhový Štěpánov – 65 let

29.12.2013 – Alžběta Čermáková, Dubějovice – 50 let

03.01.2014 – Jaroslav Šesták, Trhový Štěpánov – 94 let

09.01.2014 – Jiří Horešovský, Trhový Štěpánov – 60 let

11.01.2013 – Ing. Alena Vilímovská, Trhový Štěpánov – 50 let

15.01.2014 – Ladislav Holada, Sedmpány – 91 let

21.01.2014 – Antonín Horák, Dubějovice – 70 let

21.01.2014 – Josef Smítka, Střechov – 50 let

23.01.2014 – Jiří Smítka, Střechov – 82 let

25.01.2014 – Zdeněk Klíma, Střechov – 50 let

26.01.2014 – Antonín Vinš, Dubějovice – 50 let

Navždy odešli:

11.11. – Josef Brož, Trhový Štěpánov – ve věku 78 let

Vzpomínka

6. prosince 2013 tomu bylo 10 let, co nás navždy opustila ve věku 44 let naše milovaná Jitka Musilová, rozená Tomaidesová. Vzpomínáme s vděčností na její upřímné srdce. Smutní rodina Musilova, Tomaidesova a ostatní, kteří ji měli rádi.

Autoři fotografií a ilustrací:

Archiv Kalňáci, o.s.: Jarmark v Hulicích • *Archiv Mateřské školy Hulice:* Školka a Včelí svět uspořádaly Pochod světlušek • *Archiv Mateřské školy Trhový Štěpánov:* 35 let budovy Mateřské školy – Péče o zrak v Mateřské škole • *Archiv Obce Hulice:* Na setkání rodáků představily Hulice nový znak • *Archiv rodiny Tomaidesových:* Vzpomínka na Jitku Musilovou • *Korn Josef:* Slovo starosty města – Vandalismus, který nemá obdoby – Poznávací zájezd sedmpánských seniorů – Společenská kronika (děti) • *Kužel Petr:* Společenská kronika (dcera) • *Mgr. Ptáčeková Miroslava:* Kresby v celém zpravodaji • *Polivková Olga:* 35 let budovy Mateřské školy • *Svobodová Alena:* Podzimní tvoření v soutickém muzeu • *Ing. Švajcar Vít:* Titulní strana • *Ing. Vilímovská Alena:* Mikulášský turnaj – Zázraky se nedějí • *Vojtová Marie:* Svatá noc • *MgA. Vrzalová Eva:* Na setkání rodáků představily Hulice nový znak